

Laodicejský věk církve

1 On to nikdy neukončil. Řekl jsem: „Opozdil jsem se na svou svatbu - narodil jsem se trochu později, opozdil jsem se na svoji svatbu; kéž bych se jenom mohl opozdit na svůj pohřeb.“ To je jediná věc, kde bych skutečně rád byl pozdě, opravdu pozdě.

2 Měl jsem doma telefonní rozhovory. Takřka jsem nemohl odejít, potom když moje manželka vyšla s ostatními včas, musel jsem prostě vyřídit tolik věcí. Modlil jsem se ještě za lidi z různých míst a teprve před chvílí jsem vešel dovnitř. Přišlo zjevení od Pána pro nemocného bratra a sestru, kteří stojí tam vzadu. Víte, co tím myslím; pořád jenom honem, honem. A tak jsem se ještě nedostal k tomu, abych si potřásl rukou s některými z mých přátel zde z Georgie a z jiných míst z okolí, a také s těmi z Kanady. Je mi to prostě velice líto, že jsem se s vámi nemohl pozdravit.

3 A mimochodem, kde je dnes večer Fred, Fred Sothmann? Frede, pamatuješ si na to, když jsi mi volal z Kanady, že jsi na cestě sem dolů a já jsem ti řekl, ať sem autem nejezdíš? Ale ty jsi přesto jel; on naboural auto, měl je rozbité téměř nadranc, málem usmrtil svoji ženu a rodinu, zlomil si nos a všichni leželi v nemocnici.

4 Když jsem odtud dnes odcházel, bylo právě poledne, stál tam zdejší bratr Ben a přišel ke mně. Přišla k nám také Rosella a řekla: „Jedu domů.“

Řekl jsem: „Rosello.“

Zeptala se: „Co se děje, bratře Branhame?“

Řekl jsem: „Cítím ohledně toho něco podivného.“ Rozumíte?

Řekla: „Něco se stane?“

Řekl jsem: „Nevím. Vypadá to tak; Něco mě varovalo.“

5 A před několika minutami mi volala, že měla nehodu. Ale nikdo nebyl zraněn, byla s ní ruka Páně. Dostala smyk (na severu je vše zledovatělé) a v Indianapolis její auto dostalo na silnici smyk a vjelo velkou rychlostí do protisměru. Ona vykřikla: „Ó, Pane, pomoz mi.“ Auto se stočilo zpět do správného směru, vrátilo se do správného jízdního pruhu a pokračovalo normálně v jízdě. Pokračovala dál po cestě a řekla: „Aj, aj, jak jsem vděčná, že jsem z toho vyvázla, protože ve stejném pruhu jela jiná vozidla, a prostě lítala.“ Přejela na druhou

stranu silnice a zastavila, aby... Myslím, že se zastavila u nějakého bufetu. Zastavila, aby si dala šálek kávy nebo něco takového. A ještě než stačila vystoupit z auta, jiné auto narazilo do jejího auta zezadu a za ním hned do toho druhého další, a také za ním hned další do toho dalšího, až z toho byla hromadná dopravní nehoda. Řekla, že z toho byla trochu šokovaná, ale ne moc, a proto chtěla poděkovat Pánu a zavolala do sboru. Vzkázala, abychom poděkovali Pánu, že vyvázla bez zranění, že se jí nic nestalo a prosila, aby se za ní shromáždění nadále modlilo, aby se dostala domů. Víte, ona je začátečník, právě dostala řidičský průkaz. Tak jsem pln vděčnosti.

6 V každém případě se ale tato varování Páně vyplatí přijmout. Řekla: „Dobrá,“ řekla: „zmeškala bych jeden pracovní den.“ Co to je jeden pracovní den? Určitě je dražší než oprava zadní části auta. Vidíte? Nejlepší je, když se člověk podřídí... Držte se Pána. Není to tak? Pokud On nám něco říká, raději se toho držme, protože On má vždy pravdu, že ano? Pokaždé má pravdu!

7 Nyní, ó, tohle je takový... byl to takový nádherný týden. Prostě nevím, jak bych to měl Bohu vyjádřit a vám všem lidem - vděk za tento báječný týden. Těch osm dní, v nichž jsem kázal, to byly vůbec nejšťastnější dny mého života. To je pravda. Dozvěděl jsem se tolik od Pána o Jeho něžné milosti i o tom všem, co pro nás učinil, a vidíme Jeho Ducha zase působícího ve sboru. Jsem tak šťasten, když vidím, že ve sboru zase začaly působit dary. Rozumíte?

8 No, když tam už jednou jsou; a když jsem někdy mimo, vypadá to, jakoby tam skutečně někdo vešel a poskvřnil to tím - víte, lidé začnou prostě dělat cokoliv. A když tyto dary zneuctíte, Bůh zneuctí vás. Rozumíte? To je pravda. Vy je musíte používat správným způsobem. A my je chceme jenom tehdy, když jsou používány správně, když lidé opravdu mluví jazyky, nejenomže prostě citují Písmo, ale říkají něco, co se brzy stane. Ale jestliže vůči těmto věcem zůstaneme opravdu uctiví, začnou se... Když někdo ve sboru začne dělat něco zlého, Duch svatý to hned odhalí a řekne, kdo to je. Toto způsobí, že se budou cítit pokárání a půjdou k oltáři. K tomu jsou tyto dary dány.

9 A když zde vidím našeho pastora, bratra Neville - on byl ostýchavý a nesmělý. Říkám vám, on byl - když se jednalo o letniční prožití, vypadalo to tak, že on ho nikdy neobdrží. Ale když vidíme, jak vstává, vykládá jazyky a prorokuje, říkám vám, že on už ušel hodný kus cesty. Opravdu. Modleme se za našeho pastora.

10 Vidíme tedy, že do církve začínají přicházet dary. A je tady další

prostý pokorný bratr, někde by tady měl být. Domnívám se, že je; on tady vždycky bývá. Je to skromný, velice pokorný člověk, býval jedním z členů představenstva v této církvi, bratr Higginbotham, vzácný zbožný muž. A když vidím, že obdržel dar mluvení v jazycích; kdo by si kdy pomyslel, že k této službě bude použit bratr Higginbotham? Ostýchavý, zdrženlivý, obyčejný člověk, který nechtěl být nikde znám, vždy se držel v pozadí. Ale jak vidíte, Bůh může vzít takového člověka a používat jej, rozumíte, přestože to vůbec nechtěl dělat. Kdyby to chtěl dělat, mohlo by to dopadnout jako „špinavé roucho“. Ale dokud zastává takový postoj, že sám nechce nic dělat, Bůh jej může takto použít.

11 Je tady Junie ó, on je za tamtím sloupem.

12 Řeknu to tak. Slyšel jsem už mnoho lidí mluvit v jazycích. A myslím si, že všechno pochází od Boha, protože nemůžete vydat nějaký zvuk, aniž by neměl někde pro někoho nějaký význam. Jak víte, Bible říká, že žádný zvuk není bezvýznamný. To znamená, že neexistuje žádný zvuk, který by něco neznamenal. Nemůžete něco vyslovit, aniž by to nemělo nějaký význam. Často jsem přemýšlel, jak je to možné, až jsem přijel do Afriky a slyšel všechny ty zvuky, a přesvědčil jsem se, že to byl vždy něčí hlas. Někdy je to andělský hlas, a tak dále.

13 Ale Junie Jackson, ostýchavý, zdrženlivý, prostý, bázlivý venkovský kazatel z Metodistické církve, kousek na jih, v blízkosti Elizabeth v Indianě; na odlehlém místě v divočině, tichý, raději nic nemluví, je zdrženlivý, a vypadal jako... Někdy ho vídávám. Chtěl bych ho chytit a zatrást s ním a říci: „Tak řekni něco, Junie, přestaň tam jenom takhle sedět a civět na mě.“

14 Seděli jsme spolu na pařezu v lese a on tam takhle seděl, řekl: „Dobrá... myslím si... to je v pořádku.“

15 Řekl jsem: „Ó, Junie, chtěl bych - dovol mi, abych to řekl za tebe. Ty jsi - ty jsi pro mne dost těžkopádný. Rozumíš?“ A Bůh mu dal dar mluvení jazyky. V celém svém životě jsem neslyšel žádný zřetelnější jazyk. Rozumíte?

16 Pozorujte Jej ve shromáždění. Viděli jste tu obyčejnou ženu, která mluvila dnes ráno, aniž by znala tu druhou ženu? A i když jedna neznala druhou, mluvila v té samé intonaci hlasu, v jaké to bylo mluveno. A když k tomu podávala výklad, mluvila stejnou intonací hlasu - používala stejné samohlásky, interpunkci, a bylo to dokonalé poselství pro církve. Vidíte, jak se to děje? Měli bychom za to děkovat

Bohu. Tedy, nechlubte se tím. Jestli se tím nadouváte, brzy splasknete; zmocní se vás ďábel. Buďte prostě pokorní a říkejte: „Ó Pane, drž mne stranou; nedovol mi vystoupit předčasně.“

¹⁷ On vám nikdy nedovolí dělat něco nesprávně. Jestli se vám to někdy náhodou podaří, to nevadí. Když to uděláte, zdejší pastor vám to řekne. Vidíte, dary nemají být používány v době kázání. Obvykle, když dary začínají v církvi dobře fungovat, požádáme vás, abyste se sešli delší dobu před začátkem další bohoslužby. Dovolte Pánu, aby tam skrze vás působil, rozumíte, protože tímto způsobem vaše služba nenaruší nijak bohoslužbu. Hledte, když jste ve shromáždění, někdy musíte na chvíli mlčet. Ale jestli má Bůh poselství, On je někde nějak vysloví, rozumíte. Přenechte to Jemu a dělejte to podle toho, jak učí Bible. A bratr Neville vás bude pravděpodobně o těchto věcech, které se snažíme dělat, poučovat. Pokusím se mu v tom, jak jen budu moci, pomáhat. Budeme to oba spolu předkládat a ukážeme vám, jak se to má používat.

¹⁸ Už se cítíš lépe, můj polský bratře? To je skvělé. Ó, jak mu Pán požehnal. Před osmi lety mu řekl, že se něco stane. Byl celý zmatený, je to opravdu striktní trojiční věřící. Jednoho dne Pán řekl: „Přichází k vám podsaditý muž; má tmavé vlasy a hnědé oči. Já ho k tobě posílám, tak ho neodmítň.“ Vzal jsem z Písma právě to místo, s nímž měl problémy, napsal jsem to na kousek papíru a odložil stranou. Za nějakou chvíli přišel.

Moje manželka řekla: „Venku je nějaký muž, přišel tě navštívit.“

Řekl jsem: „To je on; přiveď ho dovnitř.“

¹⁹ A on - on mi pověděl, co mu bylo řečeno pod inspirací Ducha svatého. Mluvil, jak vždy věřil a držel se mezi svými lidmi poselství, a tak dále, přestože byl kritizován, držel se ho stále. Řekl mi, že už kdysi jsem k němu promluvil na jednom shromáždění a vyvolal ho jménem. A jak jsem to jméno vůbec vyslovil, to já nevím. Řekl, že jsem je musel slabikovat nebo tak nějak jsem je v tom shromáždění vyslovil. Řekl, že nesl v náruči malé dítě, které mělo na tváři nějakou vyrážku, a řekl, že to dítě bylo od toho úplně očištěno, úplně. A jak Pán...

²⁰ Řekl jsem: „Dobře, teď je třeba, abys šel do sboru a nechal se pokřtít ve jménu Pána Ježíše Krista.“

²¹ Nedávno jsem ho potkal na vrcholu hory, protože on přišel do sboru a nechal se pokřtít ve jménu Pána Ježíše Krista. Teď je spokojený a s dobrým pocitem se vrací domů. Doufám, že mne jednoho dne bude

překládat v Polsku, v Německu a na jiných místech. Pán ti požehnej, můj bratře.

22 Náš Pán činí tolik velkých a nádherných věcí. Stačí vidět Jeho milost, a jak vede své drahé děti. Scházejí se z východu i západu, severu a jihu. On vede své drahé děti, On je shromažďuje, vytrhuje a testuje. Tolik by se toho dalo povědět...

23 Nezapomeňte teď na příští neděli večer, bude-li vůle Páně, příští neděli večer - vlastně příští neděli dopoledne budeme mít bohoslužbu s uzdravováním. Důvod, proč to takto říkám, je, že když bude příliš mnoho *potřebujících* na ranní nedělní bohoslužbě, budu v tom pokračovat v neděli večer. Rozumíte? Ale když se mi podaří vyvolat všechny v neděli dopoledne, tak to bude v pořádku.

24 Ve středu večer v polovině týdne je modlitební shromáždění. Obracím se na vás, na všechny, kteří tady v okolí bydlíte; shromažďujte se zde; mějte modlitební shromáždění. Nevynechávejte je, vytrvejte v tom, rozumíte, modlete se, abyste přišli blíž k Bohu. Nedovolte nikdy, aby se mezi vás dostal fanatismus. Udržujte... Je tak mnoho toho pravého, proč byste přijímali to falešné, rozumíte. Nenechte se stáhnout na špatnou stranu. Držte se toho pravého.

25 Zaslechl jsem to známé „amen“, které jsem po mnoho let slýchal od bratra Russella Creecha. Bylo mi řečeno, že to byla Patty tam vzadu, která mluvila nedávno večer cizím jazykem. Patty, kde jsi? Jsi tu, drahá sestro? Ano, ach jo, asi bych ji už nepoznal. Myslím, že jsem ji právě tady držel jako miminko na rukou a posvětil ji Pánu. A Meda řekla: „Ona je teď mladou ženou, mladou hezkou, mladou dospívající dívkou s odpočívající na ní mocí Ducha svatého a mluví jazyky.“ Russelle, jsi bohatý člověk. Opravdu.

26 Kde je sestra Creechová? Neviděl jsem ji. Je tady někde nablízku? Tam vzadu. Ó, sestro Creechová, jak jsem vděčný Bohu, že ti dal takové dítě. Víš, ani si neuvědomuješ, jak jsem za to vděčný. Ona je teď ve věku, kdy se jiná dospívající děvčata chichotají a usmívají se na chlapce s úcesem po vzoru Marilyn Monroe; dělají spoustu nesmyslů a podobně, a tato mladá dívka s mocí Ducha svatého zde mluví jazyky. Ó, aj!

27 Hm. Kolik mužů, letničních kazatelů, by dalo dnes večer celý svůj život za to, kdyby mohli vidět svou dospívající dceru stranou těch rokenrolových večírků a dělající takovéto věci.

28 Jen si toho važ, bratře. Víím, co děláš v rámci Unie. Dělal jsem

totéž, mám za sebou nejeden těžký den. Ale, bratře... vychovat děti. Pamatuj, Bůh je věrný, přijde odměna. Ano, jistě! „Já odplatím.“

²⁹ Bůh ti žehnej, Patty. Drahoušku, domnívám se, že kdybych tě uviděl, tak bych tě nepoznal, ale nikdy neopustí tu úzkou přímou cestu, miláčku. Nedovol nikdy ďáblovi něco - aby ti cokoli dal, jako nějaké krásné zlaté jablíčko, protože pak z toho bude citrón. Rozumíš? Odhoď to a nech to na pokoji. Upří svůj zrak přímo na Krista, rovnou na kříž a jdi neustále kupředu, protože čas je blízko. Rozumíš?

³⁰ Mohl bych povědět tak mnoho věcí k povzbuzení a o Božích požehnáních. Neměl jsem možnost, abych navštívil více lidí, a za celý týden jsem se nemodlil za víc než padesát lidí, tuším a stále sem a tam, a jenom naléhavé případy, které přicházely a tak dále; nicméně byl jsem hodně zaneprázdněn studiem. Ale teď - příští neděli se budeme modlit za lidi a prosit Pána, aby k nám sestoupil a dal nám velkou moc a sám sebe projevil - příští neděli dopoledne, bude-li vůle Páně.

³¹ Ó, hrozně nerad začínám kázat o tomto církevním věku, protože vím, že je poslední z nich. A nyní, v něm bude ukončení sedmi církevních věků. Měli jste z toho radost? (Shromáždění odpovídá: „Amen.“) Tedy, pamatujte si, říkám to na konci stejně tak, jak jsem to řekl na začátku: může být mnoho věcí - možná je mnoho věcí, s nimiž rozhodně nebudete se mnou souhlasit, ale nemějte mi to za zlé, rozumíte. Mějte mne přesto rádi, protože nezáleží na tom, co uděláte nebo co řeknete; já o vás budu smýšlet stejně; a pokud něco nebo někdo, vidíte, já na vás budu myslet víc. Já vás miluji, Bůh to ví. Neexistuje žádný člověk, který vyzývá jméno Ježíše Krista, kterého bych nemiloval. Chápete?

³² A nechci být nikdy zahořklý nebo lhostejný, i kdybychom spolu rozhodně nesouhlasili. Kdybychom seděli u stolu a jeden by jedl jeden druh koláče a ten druhý jiný druh koláče, bylo by to zrovna tak, jako kdybychom seděli tady. Rozumíte? Pokud jde o vzájemné společenství, tak jeden druhého milujeme. A jestliže to tak necítíme, tak bychom měli neprodleně začít. A když... Nikdy nepůjdeme s Bohem dál, dokud to neuděláme.

³³ Jen nezapomeňte; nezapomeňte na to, že největší dar ze všech darů je láska: „I kdybych mluvil jazyky lidí i andělů, a kdybych vydal své tělo jako oběť ke spálení a měl plnost poznání, a tak dále, nic nejsem. Ale když přijde to dokonalé, což je láska...“ **Pokud všechny duchovní dary nejsou vzájemně spojeny maltou lásky, tak pomínou.** Jakákoliv jiná malta se rozpadne: „Ale láska zůstává na

věky.“ Vidíte, je to v 1. Korintským 13.

³⁴ Tedy, dnes večer vcházíme do tohoto velkého církevního věku. Ó, aj. Dnes večer bychom mohli skončit asi tak ve čtvrt na deset. A teď, velice lituji, že nemáme dost místa ani sedadel, abychom každého usadili; prostě je nemáme. Možná je jednou budeme mít.

³⁵ Ale teď bych vás rád poprosil, abyste byli ke mně laskaví. Znáte můj postoj, a víte, co mne to jednoho dne bude stát, rozumíte, a ta hodina se velmi přiblížila, vidíte. Nuže, chtěl bych, abyste se za mne vždy modlili. A pamatujte si, byl jsem tak upřímný, jak jsem jenom dokázal upřímný být. Rozumíte? A uvědomuji si, že už nejsem žádné dítě; je mi padesát jedna let. A já, když můj... Nemohu ale odejít, dokud mne Bůh nezavolá. A půjdu způsobem, kterým On chce, abych šel; tak to bude. Chápete? Musím být upřímný a musím navzdory okolnostem mluvit pravdu. Takže vím, že je to někdy osamělá pouť; ale pokud On je se mnou, co na tom záleží? Rozumíte?

³⁶ A teď, dřív než vejdemo do tohoto velkého církevního věku, chtěl bych, abychom se na okamžik postavili k modlitbě. To vám umožní se narovnat a budete se cítit lépe. Je tady někdo na této závěrečné bohoslužbě... Kolik z vás zde chce být vzpomenu to před Bohem? Zvedněte ruce k Bohu: „Pamatuj na mne, ó Pane, na konci toho věku. Když veškerý život skončí, vzpomeň na mne.“

³⁷ Náš nebeský Otče, naše jazyky nepostačují k tomu, abychom mohli vyjádřit vděčnost za přítomnost živého Boha, jenž přebýval minulý týden v našem středu; za ty věci, které jsme se od Tebe dozvěděli, jak ses nám v tom čase zjevoval a jak jsi nám způsobil své Slovo srozumitelné. Jak jsme na Tebe očekávali a jak jsme se pokoušeli vyjádřit naši lásku, a nepovedlo se nám to, Pane, protože smrtelné jazyky to nemohou učinit. Za to, že jsi nás zachránil, a Ty... Za to, že jsi nám dal hlad po Tobě. Protože ve Slově je napsáno: „Blahoslavení, kteří hladovějí (už to hladovění je požehnáním), kteří hladovějí a žízní po spravedlnosti.“ Dále jsi dal to velké zaslíbení: „Neboť oni nasyceni budou!“ No, my tomu věříme, Pane. Odpusť nám naše poklesky.

³⁸ A když dnes večer vcházíme do tohoto posledního církevního věku, jímž je Laodicea, potom co jsme viděli, že Písmo i historie se pokaždé spolu dokonale shodovaly. Takže, Otče, my známe citát z Tvého slavného proroctví k tomuto poslednímu věku; bude to zrovna tak jako v těch ostatních šesti církevních věkách. Otče, prosím, abys dnes večer dovolil Duchu svatému k nám přijít a aby nám dál žehnal, když očekáváme na Tebe, v Ježíšově jménu, amen. Můžete se posadit.

³⁹ Bude-li vůle Páně, ta kniha bude hotová, jak to jen bude možné. Bratr Leo ji z magnetofonového pásku stenografuje, potom to bude přepsáno na stroji a následně vydáno v knižní podobě.

⁴⁰ A mimochodem, Rosella bude mít brzy hotovou brožuru „Zachráněná alkoholička“. Všichni si pamatujete její svědectví, jak jí Duch svatý vyvolal ve shromáždění. Čtyři největší protialkoholické ústavy to s ní vzdaly a nemocnice v Chicagu ji odmítly. A Pán Ježíš to všechno od ní vzal v okamžiku pryč. Teď jenom chodí po věznicích a na jiná místa, kde svědčí lidem, jak Bůh může osvobodit; mluví s alkoholiky, a tak dále. Sama se stala svědectvím a získala mnoho lidí pro Krista.

⁴¹ Nuže, můžete mi říci, který byl první církevní věk? Efez. Druhý? Smyrna. Třetí? Pergamon. Čtvrtý? Thyatira. Pátý? Sardy. Šestý? Filadelfia. Sedmý? Laodicea.

⁴² První Efezský věk trval od roku 55 do roku 170; Smyrna od 170 do 312; Pergamon od 312 do 606; Thyatira od 606 do 1520. Sardy od 1520 do 1750; Filadelfia od 1750 do 1906; potom začal věk Laodicejský, který se prolínal, a poslední večer jsme probrali ta prolínání. Teď, dnes večer probereme ukončení Laodicejského věku.

⁴³ Věříme, že Laodicejský církevní věk začal v roce 1906. Předpovídám... No, zapamatujte si: „Předpovídám“ – zejména vy, kteří posloucháte pásek. Neříkám, že to tak bude, ale předpovídám, že to skončí do roku 1977, kdy církev vejde do úplného odpadlictví a bude vyvržena z Božích úst. A druhý příchod neboli Kristovo vytržení může nastat kdykoliv. No, mohl bych se v tom o rok mýlit; mohl bych se mýlit o dvacet let, mohl bych se mýlit o sto let. Já nevím, kdy *to bude*. Ale jenom předpovídám, že podle vidění, které mi On ukázal, a beru v potaz čas, i to, jak se vše vyvíjí, říkám, že to bude někdy mezi rokem 1933 a 1977. Přinejmenším ten velký národ rozpoutá válku, která to rozbije na kousky. Rozumíte? Tedy, je to velice blízko; hodně blízko. Můžu se mýlit; já prostě jen předpovídám. Rozumíte tomu všichni? Pokud ano, řekněte „amen“. (Shromáždění říká: „Amen!“) Rozumíte?

⁴⁴ Pán mi také ukázal vidění o veliké mocné ženě, v třiatřicátém, 1933; je to na papíře. Dále o tom, jak „Roosevelt způsobí... Podařilo se mu uvrhnout svět do války.“ Dále jak „Mussolini uskuteční svoji první invazi do Etiopie a obsadí ji, ale pak dojde hanlivého konce.“ A jak potom „všechny tři ismy (nacismus, fašismus a komunismus) skončí v komunismu.“ A kolik z vás zde si pamatuje, jak jsem vás nechal stát a opakovat: „Dávejte pozor na Rusko! Sledujte Rusko, toho krále

severu! Dávejte pozor na Rusko, krále severu! Sledujte Rusko, krále severu!“? Kolik z vás mě to slyšelo opakovat stále dokola? Vy pamětníci, vidíte, kteří chodíte od samého počátku do sboru. Prostě jsem tam stál a omílal stále dokola: „**Dávejte pozor na Rusko, toho krále severu!** Hledte, co on udělá, všechny tyto ismy se navrší v Rusku.“

⁴⁵ Potom jsem řekl, že „naš národ nakonec půjde do války s Německem. A Německo postaví betonové opevnění.“ A byla to **Maginotova linie** - bylo to řečeno jedenáct let předtím, než se vůbec začala stavět, jedenáct let předtím. A řekl jsem: „Američané na této linii utrpí velkou porážku.“ Někteří z těchto zdejších bratří tam byli - na té linii, bratr Roy Roberson a další; zeptejte se jich, co se tam dělo. Jistěže tam byli. Je to pravda. Řekl jsem: „Ale nakonec zvítězíme a budeme ve válce mezi námi a Německem jedněmi z vítězů.“

⁴⁶ Dále jsem řekl: „Potom v následující době, **věda udělá velký pokrok.**“ A tak se stalo; vyrobili atomovou bombu a všechno ostatní. Řekl jsem: „Díky tomuto pokroku zkonstruují auto... Auta se budou stále více podobat vejci.“ A určitě si pamatujete na tu velkou kapotu motoru auta „model 1933“, s vysokou zadní částí svažující se dozadu s náhradní pneumatikou. Podívejte se, jak auto vypadá dnes, sledujte; má aerodynamický tvar, vidíte, jako vajíčko. A řekl jsem: „Nakonec vynaleznou auto, ve kterém nebudou muset mít volant. Viděl jsem rodinu v autě se skleněnou střechou - široké, napohled krásné silnice **a krásné auto. Oni v tom autě seděli naproti sobě a dívali se jeden na druhého a auto jelo samo,** projíždělo zatáčkami a objíždělo překážky.“ A oni už to auto mají, už je vynalezli. Oni to auto mají. Dále jsem řekl: „Ó, jak věda v této době pokročí!“

⁴⁷ Řekl jsem: „Potom jsem viděl... Oni dovolí a umožní ženám volit. A v těch volbách zvolí v některém z těchto dnů špatného muže.“ A to jste udělali v posledních volbách. Byly to ženské hlasy, které zvolily Kennedyho. My to víme, vidíte, manipulovali se sčítacími automaty, a měli to připravené; lidé z FBI to odhalili. A jak by mohl někdo... Proč s tím nic nechtějí udělat? Proč se někdo neozve? Ha, bojí se, že by někdo přišel o svůj džob. Vidíte, je to jenom banda politiků, zkažených až do morku kostí. Toť vše. Jistěže.

⁴⁸ Tam není, nejsou... neexistuje, promiňte mi. Pro tento národ není záchrana; neexistuje záchrana ani pro žádný jiný národ. Spasení je v Ježíši Kristu, a to jenom v Něm samotném. Vidíte to? To je pravda. Nuže, jsem vděčný za Ameriku. Raději budu žít tady, než na nějakém

jiném místě na světě, kromě Kanady. Kanada a Spojené státy jsou dvojčata, to my víme. Sousední národy, báječné místo, ale myslím, že raději budu žít tady než kdekoliv jinde, protože je to můj domov. Jsem rád, že jsem Američan a jsem za to vděčný. **Ale říkám vám, náš národ určitě potřebuje opětovné probuzení; jistěže potřebuje. Ale nedostane je! Určitě ne. On už nikdy nepovstane. V žádném případě! Je s ním konec!** Vzpomínáte si na to před pěti lety v Chicagu; je to na pásku. Ty to máš, Gene. Řekl jsem: „Budto to tento rok přijmou, nebo to s nimi půjde z kopce.“ A oni to nepřijali, rozumíte, a tak budou pokračovat, až přijde jejich konec.

⁴⁹ Ale **bude tam mocná žena!** Zapamatujte si to! To je také na pásku. Mocná žena, vlivná žena, ona bude budto prezidentem nebo ženou, která představuje Katolickou církev (což si myslím, že je). Jednoho dne vše převezme a bude této zemi vládnout. Tento národ je ženským národem. Vlajka byla vytvořena ženou; má číslo třináct. Ona s tím začala, třináct hvězd, třináct pruhů, třináct kolonií. Všechno třináct, třináct, třináct, dál a dál. Teď máme na stříbrném dolaru třináct hvězd. Všechno je třináct. Její číslo je třináct a objevuje se ve 13. kapitole Zjevení; úplně vše je třináct. Všechno je „žena, žena, žena, žena, žena“, stále dál a dál. A ona převzala veškeré úřady. Převzala Hollywood. Převzala celý národ. Převzala všechny funkce. Převzala tady všechno, co existuje. Má rovnoprávnost s mužem, hlasuje s mužem, nadává jako muž, pije jako muž, a všechno ostatní. A je prostě návnadou pro Katolickou církev, za účelem kultu ženy. Oni už ženu uctívají tak jako tak.

⁵⁰ Ona je nejlepší... Nemorální žena je tou nejlepší návnadou, jakou kdy ďábel měl. Ona je horší než všechny výčepy, které kdy existovaly. Může poslat do pekla více duší než všechny hospody v celé zemi. To je pravda.

⁵¹ „Dobrá žena je klenotem v mužově koruně,“ řekl nejmoudřejší muž na světě. Muž by měl dobrou ženu ctít, vidíte. „Ale zlá je vodou v jeho krvi,“ a jeho krev je jeho životem. Vy muži, kteří máte dobré manželky, ani nevíte, jak byste měli Bohu za dobrou manželku děkovat. Protože jestli by Bůh mohl muži dát něco lepšího za pomocníci, tak by to udělal. Vždyť žena je tou nejlepší pomocnicí, jakou Bůh mohl muži dát. Ale když se ženy zvrhnou...

⁵² Byla to ona, kterou si satan vybral za svůj nástroj v Edenské zahradě. Nevybral si muže; vybral si ženu. Proč nešel za Adamem, aby ukojil svou vášeň? On přišel s tou žádostí k ženě, vidíte, protože on si ji

vybral. Bůh si vybral muže a satan si vybral ženu.

53 A sledujte to dál, a na konci... Když byl Babylon na začátku založen, jak o tom píše Hislop ve *Dvou Babylonech* - žena! A když dojdeme do našeho věku; teď přichází konec věku pohanů. Tak Babylon začal a tak skončí: uctíváním ženy (Marie) v církvi. V jakém dni to žijeme!

54 A tak, *Laodicea* - Laodicejský věk — to slovo znamená „vražný“. Myslí si, že je bohatá a že nic nepotřebuje. Ale Bible říká, že je mizerná, slepá, chudá a nahá. Jaký stav!

55 Odměnou pro ty, kdo zvítězí v tomto církevním věku, je usednout s Pánem na Jeho trůnu.

56 Tak tedy, ta hvězda nebo anděl nebo posel pro tento církevní věk není znám.

57 No, kdo byl poslem pro první církevní věk? Pavel - Efezský věk. Smyrnenský věk? Ireneus. Pergamonský věk? Svatý Martin. Thyatirský věk? Kolumba. Sardský věk? Luther. Filadelfský věk? Wesley. A v tomto... v Laodicejském? Ještě to nevíme, a pravděpodobně to nebude známo, dokud úplně neskončí.

58 Chtěl bych ale předložit citát ukazující, jaký tento anděl, na něhož čekáme, bude. Bylo by to v pořádku? (Shromáždění říká: „Ano! Amen!“) Jelikož máme málo času, tak jsem si sem napsal jenom krátký citát, co jsem měl na mysli.

59 Anděl této Laodicejské církve, který ji ukončí... Tak tedy, on tu bude na konci věku, podobně jako všichni ostatní, jak říká Bible. On tady bude na konci tohoto věku. Ne na začátku, ale na jeho konci, protože anděl přichází vždy, aby je pokáral za to, co oni udělali: „Andělu pak církve Laodicejské napiš tyto věci.“

60 Hledte: „Andělu pak Smyrnenské církve napiš tyto věci.“ Rozumíte, pokaždé je to pro anděla na konci toho onoho věku. Pavel - na konci jeho věku. A tak pořád dál - vždy na konci věku. Je tam ke konci věku prolínání. Konec věku znamená určité prolínání. Vidíte: „Andělu“ a říká, který věk to byl. Toto zde se prolíná: „Andělu“ - ke konci toho věku. Vidíte, bere to odsud a nastává prolínání, jako schodiště nahoru, těch sedm církevních věků.

61 Tak tedy, tento anděl, který přichází v tomto čase, chci... Mám tady něco napsáno; rád bych to přečetl. Protože on bude znám v poslední části toho věku. A protože my jsme tomu tak blízko, tak

blízko tomuto věku Světla, on už je pravděpodobně teď na zemi. My ho neznáme. Bude to mocný prorok, ale bude odmítnut církevním světem, protože oni budou pokračovat ve svých hříších a na konec budou vyplivnuti z Božích úst, z úst Boží přítomnosti.

⁶² Věřím, že to bude někdo jako Eliáš. Předložím vám své důvody proč. Otevřme si teď jenom na chvíli knihu Malachiáše. Povím vám důvod, proč si myslím, že to bude někdo pomazaný Eliášovým duchem. Chtěl bych, abyste si teď nasadili duchovní brýle.¹ Malachiáš 4. kapitola – poslouvejte teď, když budu číst a vy čtete ve svých Bibliích. Soustřeďte se a poslouvejte teď velice pozorně několik dalších minut, než vejdem do církevního věku.

„Neboť aj, den ten přichází, hořící jako pec, v němž budou všichni pyšní, a všichni páčící bezbožnost jako strniště. I zažehne je ten den, kterýž přijítí má, praví HOSPODIN zástupů, tak že neostaví jim ani kořene ani ratolesti.“

⁶³ Co On zde říká? On zde hovoří o dni, který přichází. Souhlasíte se mnou? O dni, o příchodu Páně.

„Vám pak ale...“

⁶⁴ Dejte teď pozor, On se zde obrací znovu k Izraeli. No, co On řekl? „Neboť aj, den ten přichází (daleko v budoucnu) hořící...“

Ale vám, kteří se bojíte jména mého... vzejde slunce spravedlnosti a zdraví bude na paprscích jeho; tedy vycházeti budete, a porostete jako telata vykrmená.

A pošlapete bezbožné, tak že budou jako popel pod nohama vašima v ten den, který já učiním, praví Hospodin zástupů. (Tedy... V den, kdy On spálí zemi, budeme šlapat po jejich popelu. To je Tisícileté království, samozřejmě, rozumíte.)

Pamatujte... na zákon Mojžíše, služebníka mého, jemuž jsem přikázal na Orébě přednést všemu Izraeli ustanovení a soudy.

Aj, já pošli vám Eliáše proroka, prvé nežli přijde den HOSPODINŮV veliký a hrozný:

¹ V angličtině: čepice milosti

„Aby obrátil srdce otců k synům a srdce synů k otcům jejich, abych přijda, neranil země prokletím.“

Je to na konci Starého zákona.

⁶⁵ A teď, Ježíš řekl... Mluví o tom v Matoušově evangeliu 17:10. Všichni Židé očekávají na příchod toho Eliáše. Sledujte teď, co o tom řekl Ježíš v Matoušově evangeliu 17:10. Začneme od 9. verše, Matouš 17:9:

Když pak sestupovali z hory, Ježíš jim přikázal: „Nikomu o tom vidění neříkejte... (Vidíte: „Nemluvte o tom. Vy to víte, ale nechte si to pro sebe.“) ... Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých.“ (Neříkejte to.)

Učedníci se ho zeptali: „Proč tedy zákoníci říkají, že nejdříve má přijít Eliáš?“ (Neměl přijít Eliáš dřív, než přijde Kristus, slunce spravedlnosti? Proč oni toto říkají? Ty jsi už tady, ale zákoníci říkají, že dřív má přijít Eliáš.)

Poslouchejte bedlivě:

Ježíš jim ale odpověděl: „Jistě, nejdříve přijde Eliáš a všechno napraví.“

Já vám však říkám, že Eliáš už přišel, ale oni ho nepoznali... (Vidíte? On neřekl, kdo to byl. Rozumíte?) ... a udělali s ním, co chtěli. Tak také bude trpět od nich Syn člověka.“

Tehdy učedníci pochopili, že jim to řekl o Janu Křtiteli. (Tak tedy, Jan Křtítel byl tím Eliášem, který měl přijít.)

⁶⁶ Poslouchejte, vracím se znovu do Malachiáše 4. kapitoly. Pamatujte, On zde řekl, že než nastane den Hospodinův velký a hrozný — „Já vám pošlu Eliáše proroka“ — 5. verš:

„Ale já pošlu vám proroka... Já pošlu vám Eliáše proroka, prvé nežli přijde veliký a hrozný den...“ (Shromáždění říká: „PÁNĚ“.)

⁶⁷ Kde nalezneme den Páně? Na konci věku. To je v době, kdy tento svět bude spálen. Vzpomínáte si, jak jsme to probírali a viděli

jsme Ho s bílou parukou na hlavě, víte - a na hrudi měl zlatý pás. Vzpomínáte si na to? A dokázal jsem z Bible, že to nebyl den sabatu, ani neděle; ale byl to den Páně. Je to správné? A to je den, kdy On přichází jako Soudce „a udeří zemi prokletím“. Je to pravda?

„Aj, já pošlu vám Eliáše proroka, prvé nežli přijde den HOSPODINŮV veliký a hrozný.“

⁶⁸ Nuže, pozorujte několikanásobný Eliášův příchod. Pokud jste si všimli, veškerá Písma mají složený význam. „Ale je to skryté před moudrými a rozumnými, a zjevené nemluvňátkům, která se chtějí učit.“ Nevěříte tomu? Nechte si otevřenou knihu Malachiáše 4.

⁶⁹ A nyní, pojďme na chvíli zpět k Matouši 2, hned na následující stránce - Matoušovo evangelium 2. Myslím, že jsem měl říci Lukášovo evangelium 2 místo Matouše 2. Mám to tady poznamenáno, ale před chvílí jsem měl napilno a byl jsem v tom pokoji pod působením Ducha svatého a prožíval jsem nádherný čas. Chtěl jsem proto říci 2. kapitola; podívejme se na to, jestli je to tak. Dovolte mi na chvílku, abych si to ověřil. Evangelium Matouše 2 - jestli to není to, co hledám; je to tak? Takže, jenom chvíličku, hned to najdu. Dejte mi na to tady trochu více času, protože chci, abyste to jasně pochopili, že Písmo má v tomto případě složený význam. Je tady chvalo zpěv Anny; návrat do Nazaretu; pascha; Janova služba. Podívejme se teď, jestli jsem myslel Lukáše. Někde jsem to četl a... Myslím, že to je místo Lukáše evangelium Marka; asi to bylo evangelium Marka. Chci, abyste pochopili toto místo Písma; pak budete vědět, že je to dílo Páně, který to dělá tímto způsobem. No, řeknu vám, co právě hledám: „Z Egypta jsem povolal mého syna.“ Mohl by to někdo, kdo má odkazy na okraji stránky, rychle najít, kde to je? „Z Egypta jsem povolal syna svého, Já jsem povolal syna svého.“ Prosím o strpení.

⁷⁰ (Nějaký bratr říká: „Evangelium Lukáše 1:17“) Lukášovo evangelium 1:17. Děkuji ti, bratře. To je správné, evangelium Lukáše 1. Ne Marka... Lukáš 1:17, místo 2. Chci teď vzít 14. verš, tam to je... To je to místo, bratře. Je to úplně správně - Lukášovo evangelium 1:17. Dobře. Nuže, teď si to můžete poznamenat. Co to tedy je? Je to z požehnání od Pána, které vyslovil.

Z toho se budeš radovat a veselit a z jeho narození budou mít radost mnozí.

Neboť bude veliký v Pánových očích a nebude pít víno ani opojný nápoj;

⁷¹ Tento muž, který přijde, bude poučen od svého narození, aby nepil nebo měl cokoliv společného s hříchem. Pochopili jste to?

„...a bude naplněn Duchem svatým už z lůna své matky.

A mnohé ze synů Izraele obrátí k Pánu, jejich Bohu.

On půjde před jeho tváří v duchu a v moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům a nepovolené k moudrosti spravedlivých, aby přichystal Pánu připravený lid.“

⁷² Nuže, teď si uvědomujeme, že o něm bylo prorokováno a tou osobou byl Jan. Je to správné? Jan byl Eliášem toho dne, který měl přijít.

⁷³ Teď tedy poznáváme, že Písmo někdy zamýšlí dvě věci. Ono říká jednu věc, jak je to zde v Matouši, kde říká: „Z Egypta jsem povolal syna svého.“ V pořádku, myslím, že to je to, co jsem hledal: „Z Egypta jsem povolal syna svého.“ A když budete hledat odkazy ke slovu „syn“; On byl... Nebylo to... Přivede vás to zpátky do Ozeáše, kde není míněn Ježíš - „Jeho Syn“, ale Izrael byl Jeho syn; „Z Egypta On povolal Izrael.“ Jenomže to má složený význam a dává to hlubší smysl, když se to vztahuje k Ježíšovu příchodu, který byl větší než Izrael, když On vyvolával Izrael. V pořádku.

⁷⁴ Nyní také zjišťujeme, že to, co oni měli při Jeho prvním příchodu, nebylo dnem Páně. Je to tak? Pojdme teď zpátky do Malachiáše a uvedme na správnou míru nejprve toto: „Den příchodu Páně.“ Sledujte teď Jeho složený příchod - Jeho první příchod a Jeho druhý příchod. Máte připravené vaše duchovní smyšlení? Teď 6. verš.

**... On pošle Eliáše před velikým a hrozným dnem
PÁNA: (Je to správné?)**

⁷⁵ Uvědomujeme si teď, že to nebyl Jan, protože to nebyl hrozný den Páně, souhlasí to? Stejně tak On nespálil zemi ohněm. Musel to tedy být předběžný pohled na další budoucí Janův příchod, nebo Eliášův. Je to pravda? Protože On řekl: „Já pošlu Eliáše a sežehnu ohněm celou zemi, prostě ji důkladně očistím, a vy budete chodit po jejich popelu.“ To je Tisícileté království; my to víme. Potom, co ji zpustí atomové bomby, bude země znovu napravena. A nastane tady na zemi nádherný den a Církev bude na zemi vládnout s Ježíšem tisíc

let. Je to tak? Ale před tím velikým a hrozným dnem Páně, než bude země sežehnuta ohněm, Já vám pošlu Eliáše proroka. Souhlasí to? Proto se to nevztahovalo na Jana Křtitele, protože ten hrozný den Páně tehdy nenastal; byl ještě dva tisíce let vzdálen. Je to pravda?

76 No, sledujte teď další verš, a jestli teď budete opravdu duchovní; toto je milostný dopis; musíte jej číst mezi řádky a potom to správně pochopíte. Víte, co mám na mysli. Pamatujete si, jak jsem mluvil z Písma: „Ježíš děkoval Bohu za to, že to skryl před očima moudrých (před jejich očima) a rozumných a zjevil to nemluvňátkům.“ Velice často jsem to znázorňoval na příkladu dopisu, který mi píše moje žena. Vidím, co mi v dopise píše, ale čtu mezi řádky, abych věděl, co tím myslí, rozumíte, protože ji miluji a znám její povahu. I vy musíte znát Boží povahu a milovat Ho, potom je pro vás otevíráno Písmo. On je zjevuje.

77 Teď, sledujte následující verš:

„A on obrátí srdce otců k dětem...“ (Teď, sledujte.) ...
a srdce dětí k otcům jejich...“ (Vidíte?)

78 Tedy, když Jan přišel jako Eliáš, obrátil srdce Izraelců, srdce dětí, kteří přijali jeho poselství, srdce otců k dětem. Ale když přijde v tomto čase, obrátí srdce církve zpátky k Letničním otcům. Vidíte, je to tam obráceně. Pochopili jste to? Teď si to přečteme!

79 Poslouvejte teď velice pozorně:

„A on obrátí srdce otců k dětem...“

80 Starý ortodoxní kněz se jim snaží říci: „Hledte, Bůh může z tohoto kamení vzbudit syny Abrahamovi. Nemyslete si, že můžete...“ Rozumíte? Nuže, on se chystá vzít srdce těch zatvrzelých ortodoxních kněží a obrátit jejich srdce k víře, kterou měly děti zde. Rozumíte, všech těch, kteří byli pokřtěni a očekávají na příchod Mesiáše. „Vy, plemeno zmijí! Kdo vám ukázal, jak utéci před přicházejícím hněvem?“ Ó, aj! Nuže, teď vidíme, že on obracel srdce otců k synům.

81 „A srdce synů k otcům.“ Teď, když tento veliký Eliáš přichází ke konci našeho věku, vezme poselství Letnic, aby obrátil srdce synů k víře otců. Bude je kárat, protože nezachovali tutéž víru, která byla tehdy na počátku. Amen! Myslím, že si velice dobře uvědomujeme, že to bude Eliáš. Není to tak? Teď to víme.

82 Ještě se to nestalo, vidíte, ten hrozný den Páně ještě nepřišel. Často jsem si kladl otázku: „Mohl by tento muž být jen kazatelem?“

Eliáš konal zázraky, ale nekázal. Ale když byl jeho Duch na Janovi, on jen kázal, bez konání zázraků. Proč? Ježíš měl přijít hned po něm; On měl konat zázraky. „Neboť vzejde Slunce spravedlnosti,“ řekl, „a zdraví bude na paprscích Jeho.“ Takže Jan neměl zapotřebí dělat zázraky; on jenom ohlásil Kristův příchod. A oni...

⁸³ Tedy, zapamatujte si teď, že ten Jan... nebo ten Eliáš, který přijde, nebude pochopen. Bude tak velkým a mocným mužem před Pánem, až si lidé budou myslet, že to je opravdu Mesiáš.

⁸⁴ Protože jeho nejlepší přátelé mu to řekli: „Ty jsi Mesiáš.“

⁸⁵ On řekl: „Nejsem hoden rozvázat řemínky u Jeho bot, ale On přijde po mně!“

⁸⁶ Protože oni žili v očekávání, že uvidí Mesiáše, mysleli, že přichází Mesiáš... Když uviděli ten úkaz, který mezi nimi povstal, řekli: „On je Mesiáš.“

⁸⁷ Jan řekl: „Já to nejsem! Ale On přijde po mně!“

⁸⁸ Ó, aj! Pochopili jste to? A tak jeho nejbližší přátelé si budou myslet, že on je Mesiáš.

⁸⁹ Sledujte teď další věc, která se stane, povahu této věci. On přijde krátce před dnem Páně. Nuže, ve dnech Jana země nebyla spálena, stane se to v budoucnu. Když přišel poprvé, on jenom kázal; podruhé - bude zároveň kázat a konat znamení zaslíbená Ježíšem Kristem. To souhlasí. Teď se podívejme na jeho povahu, jaká bude povaha tohoto přicházejícího proroka.

⁹⁰ Nuže, můžeme se spokojit s tím, že anděl tohoto posledního církevního věku byl předpovězen již ve Starém zákoně. No, s těmi ostatními to tak nebylo. Pavel, Ireneus - oni nebyli předpovězeni. Ale toto poslední období, před skonáním světa, koncem světa - bude to takový ohromný čas, který leží před námi, že tento anděl našeho věku byl předpovězen už dávno v Písmu, ve Starém zákoně - na zakončení našeho věku. Je to Eliáš, ten mocný a pomazaný.

⁹¹ Poslouchejte teď! Jakou povahu bude mít Eliáš? Zaprvé, on bude mocný prorok, věrný Slovu Božímu, protože Eliáš byl věrný i Jan byl věrný. To je pravda. Bude konat znamení a divy, obrátí srdce dětí zpět k víře Letničních otců. Bude opovrhovat denominacemi, stejně jako Eliáš. To je pravda, bude je nesnášet. Myslím, že jsme prostě udělali přípravy pro jeho příchod a nastal čas, aby přišel. Bude nenávidět denominace! Eliáš je nesnášel, přesně tak jako Jan je měl

v opovržení.

⁹² Jan řekl: „A nemyslete si, že si můžete říkat: ‚Máme otce Abrahama‘. Vy farizeové a saduceové, bando zmijí (jinými slovy hadi v trávě), říkám vám totiž, že Bůh je schopen Abrahamovi vzbudit syny z tohoto kamení.“

⁹³ Eliáš řekl: „Všichni zabloudili a odešli, každý z nich. Nikdo nezůstal, jen já sám.“ Ó, aj!

⁹⁴ On bude také nenávidět nestoudné ženy. Eliáš nenáviděl Jezabel. Souhlasí to? Jan také: Herodiadu. Oba dva proroci – tentýž duch, stejný duch. Oni nenáviděli denominační svět, církevní svět. Nenáviděli také zlé nestoudné ženy. Oni... Něco v jejich duchu se proti nim ozývalo! Jezabel usilovala o Eliášovu hlavu a chystala se mu ji stít. A rovněž Herodiada docílila setnutí Janovy hlavy –obě!

⁹⁵ Tento prorok bude milovat divočinu! Podobně jako Eliáš, on žil osamělý v divočině. Jan byl osamělý v poušti. A víme, že takový bude i Eliáš. Dobře.

⁹⁶ A tento prorok bude stát na pravdivém Slově Božím. Ano, bude v něm setrvávat, v celém Slově. Z jakého důvodu? Aby navrátil víru (zpět k víře Efezské církve), která byla po celou dobu ztracená; víra v té církvi, která měla před sebou „otevřené Dveře“ a odmítla to.

⁹⁷ Žádná studovaná osoba: Eliáš Tesbitský nebyl vzdělanou osobou. Jan nebyl vzdělanou osobou. V Lukášově evangeliu 1:67 Bible říká, že on byl, že to dítě bylo v... Jakmile se narodil, byl vzat na poušť a byl v pustině až do času, kdy se ukázal svému lidu, Izraeli. To souhlasí. V Lukášově evangeliu 1. kapitole od 67 do 80. verše, pokud si to chcete poznamenat.

⁹⁸ Tento prorok bude také náladovým typem člověka. Eliáš potom, co měl velká shromáždění, nikdo s ním nevycházel dobře. Míval chvíle špatné nálady. Když tam vyšel a přivolal oheň z nebe a spálil Bálovy oltáře a všechno ostatní, utekl potom do divočiny a řekl: „Pane, nejsem lepší než moji otcové; dovol mi zemřít.“ Souhlasí to? A Jan... Seděl pod jalovcem a po velkém evangelizačním shromáždění – teď chtěl zemřít.

⁹⁹ A Jan, když ho uvrhli do žaláře – ta odporná žena – posadil se do kouta a začal být mrzutý. Myslím, že to řekl Pember nebo někdo: „Jeho orlí oko se v tom žaláři zamlžilo.“ Potom poslal několik svých učedníků...

¹⁰⁰ A on oznámil a řekl: „Hle, Beránek Boží, který snímá hříchy

světa.“ Jan viděl Ohnivý sloup vznášející se nad Ním jako Holubice, která slétla a zůstala na Ném. Dosvědčil to přede všemi: „To je Beránek Boží!“ A řekl: „Já potřebuji být od Tebe pokřtěn, a Ty přicházíš ke mně?“

101 Ježíš mu odpověděl: „Nech to teď tak.“

102 Ale, když ho vsadili do žaláře, netrvalo dlouho a vypadal jako hromádka neštěstí, vidíte, byl skleslý a nemohli ho postavit na nohy. Když se jim to povedlo, řekl: „Běžte a zeptejte se Ho, jestli to je opravdu On, nebo máme očekávat někoho jiného?“ Úplně stejně, jak to bylo s Eliášem, vidíte, prostě totéž.

103 Vidíte, byl trochu mrzutý a sklíčený; tak nám ho je líto, protože víme, co to znamená. Dobře.

104 Tak tedy... Tehdejší církev v době jeho působení... Bude lepší, když to vynechám. Během jeho působení bude církev... Když vystoupí v tomto čase mocný Eliáš, kterého nám Bůh pošle, když se sám dá poznat, jak to udělal Eliáš, pak bude církev připravena na vysvobození, vysvobození z rukou pohanství. Souhlasí to? Když tam přišel a řekl: „Dokážeme, kdo je Bůh.“ Eliáš osvobodil církev. A Jan, zrovna tak jako Jan, když uviděl Ježíše, řekl: „On musí růst a mne musí ubývat.“ Jan začal kázat a dal se poznat těsně před příchodem Páně, před samým koncem svého působení. V pořádku.

105 No, teď zjišťujeme, že Eliáš musel být míněn pro tento věk Církve. Abych prokázal, že to byl Eliáš: Eliáš po předložení svého prorocství... Eliáš nemusel zemřít; byl přenesen, vzat do nebe, jakožto předobraz Církve na konci služby Eliáše, který přijde. Na konci jeho času, Církev odejde ve vytržení, aniž by musela projít stínem smrti. To bude vytržení! Věřím, že ten veliký Eliáš, ten veliký, který má přijít, bude pomazaným Eliášem, o němž bylo prorokováno pro poslední dny. Amen! Myslím, že až přijde, bude andělem nebo poslem Církve těchto posledních dnů (pro odmítnutý, degradovaný lid - do takového stavu se tato církev dostane, a už v něm je). Myslím si, že Eliáš je zaslíben v Bibli. Myslím, že to dokážeme pochopit; je to Eliáš, který byl v Bibli zaslíben, že přijde v tomto čase. Věříte tomu?

106 No, teď přejdeme k Laodicei, a uvidíme, co nám náš Pán dnes večer říká o Laodicei. Laodicea, v pořádku; pozdrav církvi:

... *Andělu Páně...*

107 14. verš z 3. kapitoly Zjevení:

A andělu Páně v Laodicei napiš: „Toto praví Amen, ten věrný a pravý svědek, prvopočátek Božího stvoření...“

108 Ó, aj! Máme to všechno... Kdybychom na to měli celý večer, Pán by nám to zjevil. Poslouchejte!

109 Ten „Amen“ znamená ten „Poslední“. On se zjevoval ve všech dobách různým způsobem, ale zde v posledním věku je řečeno: „Já jsem... To je zakončení; Já jsem ten Poslední.“

110 Tak tedy, abych ukázal, že On byl také ten „První“, jelikož Jím byl - On je počátkem Božího stvoření. Ó! Pochopili jste to? Rozumíte? Jak by mohl Bůh být stvořen, když je Duchem? Jak by mohl být? On je - On je Věčný! On nebyl nikdy stvořen. On nebude nikdy stvořen, protože byl Bohem od počátku. Ale On, který je počátkem Božího stvoření - byl to Ježíš Kristus, když se zde projevil a Bůh žil v Něm. On je Božím stvořením! Ó, aj! Rozumíte? „Ten První a ten Poslední - ten Amen, počátek Božího stvoření.“ Když si Bůh stvořil tělo, sestoupil dolů a žil v něm; to je počátek Božího stvoření. Rozumíte? Ó, není On nádherný?

111 Zjišťujeme, že On nejdřív ukázal své Božství, právě tady: „Já jsem Všemohoucí! Já jsem Ten, který byl, který je a který má přijít - Ten Všemohoucí!“ Církvi Efezské to řekl třikrát. Je to tak? Pak jde dál až do Laodicee a řekl: „Já jsem ten Amen. Na počátku jsem byl ten První, tady jsem ten Poslední. Já jsem počátek Božího stvoření. Během církevních věků, které jsme probírali, jste se dozvěděli, že Já jsem Bohem; Bohem stvořeným v podobě člověka. Já jsem počátkem Božího stvoření!“ Amen.

112 To by presbyteriánům mělo dát podnět k jásání. Pomyslete na to. „Počátek stvoření Božího...“ No, já... Ó, jak to miluji, Boží stvoření, když Bůh byl stvořen, když se Bůh stal tělem v Ježíši Kristu a přebýval mezi námi.

113 No, teď v následujícím verši - jiné církve vždy pochválil, ale tuto církev nechválí. Stěžoval si na ni, nepochválil ji. Neměl Laodicejské období za cokoli pochválit. Navzdory všemu světlu, které měli, odešli od Toho. Nepotřebovali pochvalu. Ó, ne. Potřebovali pokárání, a proto se jim ho dostalo. On měl proti této církvi stížnost, nikoli pochvalu.

114 Teď tu budu číst 15. a 16. verš:

Znám tvé skutky... že nejsi studený ani horký. Kéž

bys byl studený neb horký! (Jinými slovy: „Ne - jen nebudte vlažní.“)

„A tak, že jsi vlažný a ani studený ani horký, vyvrhnu tě ze svých úst.“ (Ach!)

115 A učil... Je toto pochvala? To je pokárání pro tento bezbožný Laodicejský věk, nejhorší ze všech věků. Ti ostatní se ocitli v utrpení a v různých věcech. Neměli nic; byli sužováni chudobou, toulali se v ovčích a kozlích kůžích, byli bez domova, rozřezáváni, upalováni, zabíjeni, předhazováni lvům, a tak dále, a stále se drželi pevně víry. Ale tato skupina je bohatá a nic nepotřebuje. Má všechno možné, a je prostitutkou! To je pravda.

116 Tedy, dostali jsme velkou významnou lekci. Doufám, že nám v tom Pán pomůže. On řekl:

„A tak, že nejsi ani studený ani horký, ale vlažný...“

117 Jako mléko, rozumíte? Dobře vychlazené mléko je zdravé, že ano? Horké mléko vám udělá dobře. Ale vlažné vyvolá zvracení.

118 Vzpomínám si, jak jsem se jednou v noci tam u řeky asi před pětadvaceti lety rozstolal. Bydlel jsem v malém obytném člunu. Onemocněl jsem a oni mne navštívili. Můj švagr mne zavezl k doktoru Islerovi. Zeptal se: „Co ti je?“

119 Odpověděl jsem: „Je mi moc špatně od žaludku.“

120 Řekl: „Vypij sklenici vlažného mléka.“ Ó, bratře! Po vlažném mléku se mi udělalo tak špatně, že jsem prostě vyzvracel všechno, co ve mně bylo.

121 No, Bůh řekl:

... kéž bys byl horký, opravdu do ruda rozžhavený nebo ledový. Jedno nebo druhé.

122 Nikdy nebuď vlažný, protože z toho je mi špatně. To právě dělá tato církev Bohu, je mu z ní špatně! Rozumíte? „Budťo budťe... Nebudťe vlažní! Budťe raději rozžhavení do ruda; jenom ne vlažní, jinak je mi z vás na zvracení.“

123 Studenost Anglikánské církve v době Johna Wesleye ho přiměla konat svá shromáždění jinde, protože oni byli studení a chladní.

124 Studenost Metodistické církve způsobila, že William Booth se stal do ruda rozžhaveným kazatelem spasení. Vidíte, Bůh řekl:

„Nebudeš-li činit pokání, nerozhorlíš-li se, přijdu a pohnu tvým svícnem z jeho místa a dám jej jinému.“ Takže když Metodistická církev nepřijala posvěcení, které kázal John Wesley, hned potom přišel William Booth s Armádou spásy a šel s ní kupředu. To je pravda. Proč? Zorganizovali se! To přesně souhlasí. Udělali z toho organizaci a Bůh řekl: „Já toto nenávidím!“

125 Proto tehdy hned vystoupil William Booth a převzal iniciativu, založil Armádu spásy; ale co udělal potom? Tutéž věc. Obrátil se zpátky a zase to zorganizoval. Po něm přišli Campbelliti, kteří existovali nějakou dobu; a potom John Smith s baptisty. Pak po nich přišli Nazarejští; a po Nazarejských přišli letničtí.

126 Nazarejští - co oni udělali? Zařídili to stejně tak, udělali z toho denominaci.

127 Co vzešlo v tom čase? Vyrostly tam z toho dvě malé větve, Církev Boží, a tak dále. Co udělali? Zorganizovali se; On je nechal tak.

128 Následně přišli letničtí s požehnáním „pozdního deště“. Co udělali? Zorganizovali se, takže On je nechal tak. To je pravda.

129 Teď, se dostáváme až sem - ke konci. Za několik minut obdržíte něco opravdu silného. Dobře.

130 V pořádku, On vás chce mít buď rozžhavené do ruda, nebo ledově studené; jedno nebo druhé. Nebudte vlažní! Nepředstírejte, že máte něco, co nemáte. Buď buďte žhaví pro Boha, nebo jděte zpátky do nějaké organizace. Jen nebudte vlažní!

131 Dnes se děje totéž! Je to tatáž věc, kterou dělají ve zdejších církvích. On ale chce, abyste byli horcí nebo studení. Nechce žádnou „vlažnost.“ Do takového vlažného stavu zabředli letničtí. Občas někdo sedne ke klavíru, vezmou pár bubnů, chvíli do nich tlučou a nadělají dost muziky. Někdo se možná postaví a řekne: „Sláva Pánu! Haleluja!“ Ach, ach. A hudba ztichne: „Ach, ach, ach,“ tak to je. Ó, aj! Bohu je z toho špatně od žaludku! Ach, ach. To je pravda.

132 Tam se neděje nic moc, jako na rozžhavené do červena evangelizační probuzení, protože v této církvi mají hodně mechanické mašinerie, rozumíte, protože zbohatli; a och, ó, aj, oni se scházeli dohromady a konali velká shromáždění a podobně. Prožívali v této církvi dobrý čas, to všechno je pravda; jenže to je jenom mechanická mašinerie. Toto však není teplo Ducha svatého. Rozumíte?

133 Podívejte se, co On zde řekl, pohledte:

**Znám tvé skutky... že nejsi studený ani horký. Kéž
bys byl studený neb horký!**

**„A tak, že jsi vlažný... a ani studený ani horký,
vyvrhnu tě ze svých úst.“** (Vidíte?)

134 Hledte, On tady říká: „Kéž bys byl studený nebo horký. A protože nejsi, musím tě vyvrhnout a tím to hasne, prostě tě vyplivnu ze svých úst.“

135 No, oni měli hodně peněz; měli velké budovy; pořádali různé velké akce, ale neměli žhavost Ducha svatého. Ó, měli velkou mašinerii, skvělý systém. Ó, aj! Ustanovili sjednocenou církev. Hochu, oni mají největší budovy, jaké kdykoliv měli, a pokračují v různých činnostech, ale nemají Ducha svatého. Rozumíte? Toho právě Bůh poslal do církve - Ducha svatého.

Teď pokračujeme 16. veršem.

136 Mají všelijaké výbory: „Ó, my v tom máme skvělý systém: Spolek pomoci starým ženám, pro mladé muže karty, v pátek večer ruletu a košíkovou v neděli odpoledne a baseball proti tomu a tomu. Ó, a právě jsme založili pánský spolek klábosení. A, och, děláme všechny možné aktivity.“

137 Říkám vám: jsou plně vytíženi - mají kluby, hodně povyku a všechno možné, ale žár Ducha svatého je pryč. Vidíte, máte skvělý systém, ale nemáte u vás nic, co by vás rozehrálo. Jste zahřátí ke světu, ale ne k Bohu. A proto jste vlažní.

138 Ó, máte více členů, než jste kdykoliv měli. „Jistě, chlapče! Podívej, v roce 1944 jsme získali o milión členů více,“ řekli baptisté. Ale co vlastně máte? Velikou mašinerii!

139 V té samé církvi, kde jsem slyšel tuto připomínku, museli na patnáct minut přerušit kázání, aby dali pastorovi možnost vyjít ven, a také všem Diakonům a těm ostatním, aby si mohli zakouřit, a pak se vrátili zpátky. Vidíte? Tady to máte. Bible jasně odsuzuje takový neřád: „Jestli poskvřňujete své tělo...“

140 Lékaři to odsuzují a říkají: „To je plné rakoviny.“ Potom to vysílají v rozhlasu a říkají: „Filtr myslícího člověka.“

141 Billy Graham řekl: „Ten kdo takto uvažuje, je především pošetilec.“

142 „Filtr myslícího člověka“ - rozumný člověk by vůbec nekouřil.

To je pravda. On si to předem dvakrát rozmyslí. Přesto ženám říkají, že je to udělá opravdu štíhlé, víte, takže mohou nosit ty moderní šaty, které teď prodávají v obchodech. Hochu, to teď jde na odbyt! Dnes kouří cigarety více žen než mužů; a žena vykouří třikrát více cigaret než muž. To je naprostá pravda, protože chce být štíhlá. Ona si ale neuvědomuje, že to je tuberkulóza, rakovina, a tak dále, která ji dělá štíhlou. Vchází to do ní v nevinné formě a pak ji to sežere a usmrtí. Nemůže z toho vzniknout nic jiného než zlo! To je pravda. Rozumíte? A to má být „Filtr myslícího člověka?“ Ó! Ne, ne!

143 „Ne! Ne! Nikoliv!“ Říkáte: „Přece máme... Bratře Branhamo, já s tím nesouhlasím! My máme velká shromáždění! Podívej se, co vykonal v celé naší zemi Billy Graham.“ Ó, jistě, skvělý systém, najatí evangelisté, placení vedoucí zpěvu.

144 Ano, oni si najímají evangelisty: „Dobře, kolik mi dáte, když přijedu a uděláme evangelizační shromáždění? Hm, když mi nemůžete nabídnout tolik a tolik tisíc dolarů, pak to vůbec nemá cenu jezdit.“ To je pravda. „A kdo povede zpěv? Hm, jděte a najměte si toho-a-toho, je to skvělý sólista. Najměte si ho, aby vedl... On sám přitáhne polovinu mých posluchačů.“

145 Placení sólisté! Placení evangelisté! No jistě, došlo to tak daleko, že spasení duše se stává byznysem. **Spasení duší není přece obchodní záležitost církve. Je to moc Ducha svatého v církvi.** Spasení duší je záležitostí Boha, nekoupíte je za peníze. Rozhodně ne! Ne! To všechno jsou jenom skutky, skutky, skutky; placení evangelisté, placení vedoucí zpěvu, placené pěvecké sbory, a všichni ostatní. Bůh tohle nechce; to všechno jsou skutky. Bůh nechce skutky. On chce, aby ve vás působil Duch svatý. To souhlasí.

146 17. verš říká:

Říkáš totiž: „Jsem bohatý... zbohatl jsem a nic nepotřebuji; a nevíš, že jsi ubohý... (Ach!) ... nevíš, že jsi ubohý, politováníhodný... chudý... slepý a nahý.“
(Hmm.)

147 Letniční si v tomto posledním církevním věku mysleli, že jsou bohatí. Mysleli si... Napohled jsou. Samozřejmě. Jsou bohatí. Vzpomeňte si jen, jak se té církvi vedlo ještě před několika lety, když stávali na rozích ulic; honili je z místa na místo, byla to pro ně těžká doba. Teď ale mají jedny z největších budov, jaké existují.

148 Pohledte na „Sbory Boží“, které mívaly svou modlitebnu

v obyčejném dřevěném baráku, podobnému tomu zdejšímu, a teď si staví budovu za šest milionů dolarů a říkají, že Ježíš přijde velmi brzy. Vaše skutky jsou důkazem, že tomu sami nevěříte. To je pokrytectví, stavíte budovy a jiná zařízení za miliony dolarů a prohlašujete: „Ježíš přijde brzy.“ A chudí misionáři jsou na misijním poli bez bot na nohou, opravdu bohabojní misionáři, nemají na nohou žádné boty a žijí ze dvou přídělů rýže týdně. Jedí jen dvakrát týdně, aby mohli nést Evangelium do džungle a podobně, aby ho nesli svým bratrům. A tady se staví budova za šest milionů dolarů s barevnou vitráží v chrámových oknech a vším ostatním; tolik peněz do ní zainvestují. Ó, mají dokonce tolik peněz, že mnohdy přímo ve svých církvích zřizují úvěrové společnosti. To je pravda!

149 Mají lékaře, který dělá jejich evangelistům vyšetření — nebo jejich misionářům. Když někdo chce jít na misijní pole, musí se podrobit lékařskému vyšetření, aby zjistili, jestli je... nebo vyšetření u psychiatra, aby zjistili, jestli je - ó, jestli je mentálně způsobilý a má dobré IQ. Vidíte? Sám Duch svatý přece prověřuje. Psychiatra nepotřebujete.

150 „Vždyť jsme bohatí a nic nepotřebujeme.“ Ó, jistěže. Máte hodně peněz. Navenek máte spoustu bohatství, velké budovy, barevné vitráže v chrámových oknech.

151 A výřečné kazatelé. Ó, aj! Říkám vám oni jsou opravdu výřeční. Můžou stát a mluvit celou noc, a přitom nic neříct. Rozumíte? Když s něčím vyjdou... Mám na mysli ty věci, které by říkat neměli. Rozumíte? Postaví se a pletou páte přes deváté o něčem z toho, mluví o tom-a-o tom nebo o tom-a-o tamtom. Víte, jak to chodí. Placení zpěváci... To je pravda. Dobrá. Za kazatelnu vstupují výřeční kazatelé. Pokud na sobě nemají smoking a kolárek a nejsou v nějakém fraku s dlouhým rozstřížením vzadu, cítí se jejich shromáždění opravdu trapně.

152 A zpěváci, kteří tam vystupují - ty ženy s krátce ostříhanými vlasy jako Jezabel, a mají tolik líčidla na obličejích, že by to stačilo na vymalování chléva. Jakmile svléknou svoje róby, nosí šortky a mužské oblečení, a Bible říká: „Oblékne-li žena mužský oděv, je to v Božích očích ohavností.“ Kráčejí ulicí s nosem pyšně zvednutým nahoru, takže kdyby pršelo, utopilo by je to; přemoudřelé, arogantní, vznětlivé Jezabely! Proto nemáme žádné probuzení, je to jenom nějaký velký rozjetý stroj.

153 Ó, můžeš mít hlas jako archanděl a Bůh tě za to potáhne

k zodpovědnosti. Tito Elvisové Presleyové, Ernie Fordové, a tak dále, ať se jmenují jakkoli, se svými skvělými hlasy, používají je pro ďábla. Bůh řekl: „Vyžádám si to z jejich rukou.“

154 Mám úctu ke slepé Fanny Crosby, protože neprodala svůj dar světu. Zachovala si jej pro Boha.

155 Mnoho z těchto lidí, výtečných zpěváků, výřečných mužů, slavných mužů a jiných, místo aby používali svůj talent pro Boha, ďábel je tak mravně zkazil, že jsou tam a pracují pro něj. Osobnosti, známé osobnosti z rozhlasu a televize se zaprodávají a slouží světu, místo aby to dali Bohu. Někteří z nich jdou do kostela, jdou do církve, jsou svátečně oblečeni, vystoupí na pódium a zpívají, ale když se vrátí, zpívají příští noc rokenrol. Takoví zpěváci, jak je známe, patří do nějaké církve; a když tam přijdou, dělají jim fotografie, a filmují, přijdou tam a zpívají rokenrol. Jsou to králové rokenrolu, a prohlašují, že jsou nábožní! Je to ďáblova lest!

156 Nějaký muž měl v hlavě dost zdravého selského rozumu, když říkal, že bude kazatelem a bude kázat dopoledne, potom půjde a vystoupí v rozhlasovém vysílání, kde bude zpívat rokenrolové písně a podobně; nakonec vzal pistoli a střelil si do hlavy. Mám k tomu člověku úctu, že to udělal. To je pravda. To souhlasí. On měl víc... Měl alespoň tolik rozumu, kolik měly ty svině, když do nich vešel ďábel, vběhly do vody a utopily se. Někteří lidé ho nemají ani tolik.

157 Vím že... Nerad mluvím tak tvrdě, ale, bratře, sestro, člověk musí tyto věci vtlouct hluboko dovnitř, aby pevně držely! Amen. Dnes žijeme v takové době. Myslím si, že jestli Ježíš nazval Heroda starou liškou a Jan je nazval zmijím pokolením, je to v pořádku.

158 Mají obrovské budovy, chrámová okna s barevnou vitráží, výřečné kazatele, placené zpěváky. Samozřejmě. Ale co mají uvnitř? Co je v nich? Nic z Ducha svatého. Postaví se, jdou ven a nosí šortky, a když přijdou do kostela, zpívají v pěveckém sboru. Vy mizerní pokrytci! Určitě. Je to tak.

159 A ty kazateli, který jdeš do shromáždění, protože ti tam dají více peněz než někde jinde. Darebáku, nejsi hoden stát za kazatelnou. **Penize!** „Když mi nemůžete sehnat několik tisíc dolarů, tak nemohu přijet. Přijedou k vám naši manažeři, a pokud budete mít dost peněz, tak přijdeme. Ale když nebudou úplně všichni spolupracovat, tak nepřijdu. Pokud nebudou všechny církve naplno spolupracovat, abych měl dost peněz na úhradu svých dluhů, tak nepřijdu.“

160 Bratře, opravdový Boží muž, bude-li veden Duchem svatým, půjde bez ohledu na to, kolik bude obnášet sbírka. I kdyby musel jíst suchary a pít vodu. To souhlasí, protože on je skutečným služebníkem Božím.

161 Jenomže lidé jsou zapletení do vysílání v rozhlase a v televizi a všech jiných aktivitách tohoto světa tak, že musí na to mít peníze. To je naprostá pravda. Vidíte? To není z Boha. On řekl: „Ó, jste...“

162 „Jste bohatí, nepotřebujete nic.“ Ovšem, ale právě to, co potřebuješ, ti schází. To je pravda. Ale nevíš o tom. Vidíte: „Bohatí, nic nepotřebují.“ Věnují se plně tomu, co dělají – hrají karty. „Ó,“ říkáte, „máme velká shromáždění.“ Ovšem. Jistě. „Máme ta největší shromáždění. Víte, do našeho kostela chodí starosta města.“ Hm. To je pravda. „Víte, když přijede do města ten-a-ten, když přijedou do města, přijdou do našeho kostela.“ Hm. „V našem kostele jsou všechny celebrity.“

163 Ano, ale když přijdou do církve zbožní chudí věřící, pak jsou vám pohoršením. Vy je tam ani nechcete. Obáváte se, že někdo v průběhu kázání řekne „amen“.

164 Jako ta obyčejná žena, o níž jsem jednou četl v malé knížce tady nahoře, která chodila do kostela. Své děti vychovávala ve staromódním kostelíku v lesích, kde lidé byli skutečně zbožní. Tak tedy... Jednoho dne přišel mladík a pak se oženil s její dcerou. Tvrdil, že patří do vedlejší církve, víte, k jedné z velkých církví stejného vyznání tam ve městě. Vyprávěl její matce, že je křesťan. Oženil se tedy s její dcerou a s ní odjel.

165 Nakonec ji odcizil od toho malého místního kostela tam v horách — v porovnání s tím velkým pěkným kostelem stejného vyznání. Tam v horách měli Ducha svatého, a tady neměli nic. A potom, když přišli do toho velkého nádherného kostela...

166 Matka jednou řekla, že pojedou do města navštívit svou dceru. Hledte, oni přemýšleli, co tam s ní vůbec budou dělat. Když tedy přišla k nim domů, tak vypadala jako *výstřižek* z historické knihy. Měla šaty s vysokým límcem ke krku, víte, dlouhé rukávy, vlasy učesané hladce dozadu; vypadala jako oloupaná cibule (sloupaná, víte). Přišla k nim a řekla: „Haleluja, miláčku. Jak se vám všem daří?“ No a potom řekla: „Zítřka máme neděli. Půjdeme všichni do shromáždění, že ano?“

167 Manžel té dcery řekl: „Co si s ní počneme?“ Rozumíte? Řekl: „Takhle ji tam vzít nemůžeme.“ A povzdechl si: „Hm, nevím, co udělat.“

„No,“ řekl, „matko, chtěl bych vám povědět, že my...“

168 „Ó,“ řekla, „ale miláčku, nemohla bych být bez shromáždění. Určitě je tady v okolí nějaký sbor.“

„Ó!“, dále řekla, „viděla jsem kostel tam na rohu ulice, já tam prostě půjdu.“

169 A on řekl: „No dobrá, prostě nám nic nezbyvá.“

170 Takže když vcházeli dovnitř, nechali ji jít první; styděli se za ni. Hledme, ona přechází ulici v té obyčejné sukni, víte, s Bibli pod paží. Bratře, možná neměla své jméno zapsáno v členské knize oné církve, ale myslím, že měla své jméno v Beránkově knize života. To byla ta hlavní věc.

171 Když vešla do shromáždění, posadila se tam na židli vzadu, víte, otevřela Bibli a začala si číst. Všichni kolem se začali otáčet a uvažovali, odkud se tady vzala ta starožitnost. Rozhlíželi se dokola a pomysleli si: „Ó jejda.“ Ve svém fajnovém oblečení na sobě, víte, typická Laodicea, v slavnostních róbách, a tak dále. Otáčeli se dozadu a viděli tu prostinkou matku, jak tam sedí s širokým úsměvem na tváři, víte, jak si čte Bibli. Ano.

172 A pastor po nějaké době, když skončili se všemi svými činnostmi na začátku shromáždění, tak mu nakonec zůstalo patnáct minut, aby něco řekl. Vystoupil na pódium a řekl: „Pán je dobrý.“

173 Ona řekla: „Chvála Bohu! To je pravda! Haleluja!“ A všichni natáhli své krky jako houseři a rozhlíželi se: „Kdo to byl?“

174 Po chvilce si odkašlal: „Hm! Hm! Hm!“ A řekl: „Křesťané by v každém věku měli být statečnými, skvělými, šlechtnými křesťany,“ nebo něco v tom smyslu.

175 Ona přisvědčila: „Chvála Bohu! To je pravda!“ A všichni se znovu rozhlíželi.

176 Pastor řekl: „Hm,“ a podíval se na svůj výbor Diakonů.

177 A ten výbor Diakonů dostal nápad. Šli dozadu, vzali tu obyčejnou ženu za ruku, vyvedli ji za dveře a řekli: „Rušíš pastora.“

178 Vy jste mrtví, a nevíte o tom! Ano. Ó, co chcete dosáhnout s tou vaší barevnou vitráží v chrámových oknech? K čemu vám jsou vaše pěkné, plyšové lavice? Co bude s vaším velikým shromážděním? Jde rovnou do pekla jako ptáček do své klícky. Protože pokud nemáte

Ducha svatého, jste ztraceni! Jestli nejste znovuzrozeni, pak Boží království ani neuvidíte.

179 Je to hořké. Je to ricinový olej, který jsem kdysi polykal. Říkával jsem: „Maminko, nemůžu to už snést.“

180 Ona odpověděla: „Když ti z toho nebude špatně, tak ti to vůbec nepomůže.“ Proto si myslím, že stejné je to s tímto.

181 Ó, zkuste jen s nimi promluvit! Ó, nádherné velké budovy, a tak dále, ó, oni - oni - oni... Když vejdete do jejich sboru a řekli byste... Vejdete do jejich kostela a řeknete: „Dobře, říkáte, že jste letniční?“

„Ó, ano. Hm. Jistě, jsme letniční.“

„Věříte ve znovuzrození?“

„Ano.“

„Dobře, chtěl bych vám něco ukázat...“

182 „Ó, podívejte se na tu budovu! Víte, kolik ta budova... ta budova stála? Její stavba stála tři čtvrtě milionu dolarů. Víte, dříve jsme to neměli tak zařízeno. Shromažďovali jsme se někde na ulici.“ Aha, a rozhlížíte se kolem a uvidíte všechno to velkolepé vybavení, které mají. Samozřejmě. A pak říkají: „Ó, my máme všechny tyto nádherné věci!“ **Ale vůbec se nestarají o ztracené duše!** Vždy vám jen chtějí ukázat, kolik mají budov. „Podívej se na náš seznam dětí nedělní školy, jak je velký!“ Ale co je jim to platné, když nemají Ducha svatého?

183 „Jsem bohatý, zbohatl jsem, nic nepotřebuji,“ tak to pověděl On. „Vy si to myslíte, ale nevíte, že jste chudí, ubozí, politováníhodní, slepí a nazí. A nevíte o tom.“ Vidíte? Je to tak.

184 Ó, jistě, oni říkají: „Víte co? Kdysi jsme bývali... Ten malý kostelík, který jsme používali, zůstal tam vzadu; teď máme ten velký!“ Ale říkám vám, nestarají se o duše, ale musí dohlížet, aby veškeré jejich aktivity byly řádně vykonávány. Výpomoc starým ženám, a všechny jiné věci; o vše musí být postaráno, ale žádná starost o ztracené duše. Člověče, do čeho - do čeho se tato církev dostala!

185 Necítí břímě za *spásu* duší, ale jsou zatíženi bohatstvím. To je pravda. Měli nesprávné břímě. Starali se o své bohatství, ale ne o ztracené duše. Písmo říká: „Oni nevěděli, že jsou ubozí (ach!), politováníhodní, slepí a nazí.“

186 Myslí si, že můžou vzít peníze a obrátit celý svět. „Ó, kdyby se

nám jen podařilo rozjet nějaký program, který by nám přinesl hodně peněz, myslím, že bychom mohli obrátit celý svět. Kdyby jenom někteří bohatí lidé v naší církvi, bratře Branhame, kdyby se nám je podařilo přimět, aby sáhli hlouběji do kapsy, věřím, že bychom mohli založit společnost, která by mohla působit po celém světě a obrátila by ho. Mohli bychom použít letadla a shazovat literaturu po celé Africe a dělat podobnou činnost. Kdybychom jenom měli nějaké peníze!”

187 **Bratře, tento svět nemůže být obrácen penězi.** Tento svět bude obrácen Duchem svatým, Kázání v moci Ducha svatého a kříž budou jedinou věcí, která obrátí svět. **Peníze nejsou Božím programem. Je jím Duch svatý. On je Božím programem pro církevní věk Laodicee nebo pro každý jiný církevní věk.** Ano.

188 Lidé chtějí Ducha svatého. „Ó,“ říkají, „my jsme - my máme zlato.“ Bylo to zlato, ovšem, ale nepravé zlato. Měli hodně zlata, ale nebylo to pravé zlato. Tak tedy jim bylo přikázáno Ježíšem: „Vím, že jsi bohatý a máš zlato a nic nepotřebuješ,“ ale:

Radím ti, aby sis ode mne koupil zlato přetavené v ohni, (jiný druh zlata, ano; zlato, které bylo ověřeno v ohnivě peci, které prošlo ohněm smrti, které prošlo Golgotou, a vyšlo ven) ...

189 Ta spousta zlata, které teď vlastníte, ztratila lesk; dá se do něj sněť a zkoroduje. Chcete-li si to zapsat, je to Jakub... Jakubova epistoła 5:1–4. Pak pochopíte, co je zde řečeno: „Nuže, a nyní vy, boháči – plačte, nyní při příchodu Páně, a kvílejte nad bídami, jež na vás přicházejí. Vaše zlato zrezivělo.“ Vidíte, takové zlato zkoroduje.

190 Ale zlato, které dává Ježíš, je Duch svatý. Zlatý olej Ducha plyne do vašeho srdce. A On - ó, aj — vám dává radu: „Přijďte a kupujte zlato ode mne, jestli chcete být opravdu bohatí.“ Ó, ano.

191 Oni byli také slepí. Nuže, je to zlé, být slepý. Myslím, že tito křesťané nebyli tak slepí jak spíše „**krátkozrací**“. Myslím, že byli krátkozrací. Jedinou věcí, na kterou se mohli dívat, byly jejich majestátní budovy. To jediné, na co se mohli dívat, byla jejich velká shromáždění. Viděli jen své pěkně v dlouhých róbách oblečené pěvecké sbory a podobně. Myslím, že byli jen krátkozrací. Neviděli si dále než na špičku svého nosu. Nemyslím si, že byli úplně slepí, byli prostě krátkozrací. Viděli jenom svoji církev: „Hm, víte co? My patříme k těm-a-těm!“ Viděli jen svou velkou denominaci, velké zástupy, mnoho členů, svou nedělní školu a své nádherné budovy.

¹⁹² „Ale oni potřebují Ducha svatého,“ řekl Ježíš. Opravdu potřebovali Ducha svatého! Proto jim Pán řekl: „Vaše oči jsou tak špatné a jste tak krátkozrací, že nemůžete vidět nic jiného než své majestátní budovy a velká krásná shromáždění, a to, že váš... starosta města a všichni ostatní, také i populární celebrity navštěvují vaši církev. Na Mne jste však zapomněli.“

... Ale jestli jste tak slepí a bolí vás oči, prodám vám oční mast... Ano.

¹⁹³ Vidíte, je to velice podivné, že jejich doktoři teologie žádnou mast neměli, že ano? Měli jen mnoho parfémů a hojnost teologie. Oni ale potřebovali oční mast - Božího Ducha svatého, aby si namasírovali oči a mohli vyhlížet příchod Páně a nahlížet do Bible, aby uviděli to Slovo. Vědí, jak se správně vyslovuje „áááámen“. Měli parfémy, měli všechny různé mastičky, ale potřebovali oční mast, říká Bible: „Potřebujete namazat vaše oči oční mastí a ona vám je otevře.“

¹⁹⁴ Když jsem byl malý chlapec, bývávalo tak... Myslím, že jsem vám to už jednou vyprávěl, možná jsem to vyprávěl v naší modlitebně. Prostě mi to teď přichází na mysl. Vyrůstal jsem část svého života v kentuckých horách. Bydleli jsme ve starém srubu. Maminka, která je tady... Měli jsme malý pokojík v podkroví a v něm slavníky a na těch slavnících byla péřová příkrývka... Nevím, jestli vůbec víte, co je to peřina nebo slavník, a stará dřevěná postel; byli jsme prostě velice chudí. Tatínek a maminka měli dřevěnou postel dole. Vylézali jsme po malém žebříku nahoru a mamka musela někdy položit na peřiny stanovou celtu, abychom nezmokli. Víte, člověk tam mohl stát nebo ležet na posteli a počítat mezi starými šindeli hvězdy nebo sledovat měsíční světlo. Víte, ve střeše byly velké díry.

¹⁹⁵ A když mělo sněžit nebo pršet, jsme my, děti, abychom nezmokly, vklouzly pod stanovou celtu. A někdy byl děrami ve střeše takový průvan, že jsme prochladli a hnis nám tak zalepil oči, víte, následkem chladu, že když nás maminka ráno volala dolů, volal jsem: „Mami, nemůžu slézt, protože mám oči slepené hnisem.“ Měl jsem v nich zaschlý hnis; oči mi napuchly a nemohl jsem je otevřít. Leželi jsme tam, malí chlapi, já a Humpy, snažili jsme se otevřít oči, ale nemohli jsme, byli jsme slepí. To je pravda.

¹⁹⁶ Můj dědeček byl lovcem kožešinových zvířat; lovil mývaly. Mývalí sádlo bylo v našem domě všelékem. Mazali jsme tímto sádlem i boty. Když někdo z nás dostal záškrt, zamíchali do něho trochu terpentýnu a musel to spolknout; bylo to proti záškrtu.

197 A když jsme měli oči slepené hnísem, maminka vzala trochu toho sádla a řekla: „Okamžik, všechno bude v pořádku, miláčku.“ Vběhla do kuchyně, vzala ten velký starý hrnec s mývalím sádem a rozežhřála ho do horka na kamnech. Potom vylezla k nám nahoru a masírovala nám oči, rozumíte, až to začalo účinkovat. Po malé chvíli jsem mohl oči otevřít a prohlédl jsem. To mývalí sádlo je otevřelo.

198 Řeknu vám, mívali jsme tam hrozný průvan. Rozumíte? Rovněž hrozná vlna chladu zasáhla celou zemi. Baptisté říkají: „Dny zázraků pominuly. Neexistuje něco takového jako Duch svatý ani mluvení v jazycích. Neexistuje křest ve jménu Pána Ježíše.“ A, ach, různé jiné průvany, které zavřely mnohé oči nějakým duchovním chladem. Bratři, bude potřeba něco víc než mývalí sádlo, aby se jim otevřely oči. Je třeba čerstvý křest Duchem svatým k namasírování vašich očí, abyste prohlédli! Musí vám odstranit tu krátkozrakost, abyste viděli, že Slovo Boží je pravdou. To souhlasí. Ó, „radím vám, abyste přišli a vzali ode mne oční mast a namažte si vaše oči.“ Vidíte? Ó!

199 Doktoři teologie mají svoji vlastní teologii a svoje parfémy a jiné věci, ale je třeba něco víc než to. Je zapotřebí Ducha svatého, který poskytne duchovní vidění, abyste viděli, jak působí nebeské moci. Duch svatý, mast Ducha svatého. Mast je horkým olejem, my to víme. A tak Duch svatý je Božím olejem.

200 Aveškeré ty teologie a parfémy: „Ó, drahý bratře, ty jsi v pořádku. Nic zlého není s... Všechno je v pořádku. Ale my máme největší kostel, jaký stojí ve městě.“ Tento parfém nebude fungovat. Ne. On tě učiní v tu chvíli krátkozrakým a budeš říkat: „Ano, my máme největší kostel.“ Ale co uděláte s tím přicházejícím soudem, kdy vás členy Laodicejské církve Bůh potáhne k zodpovědnosti?

201 Nemluvím jen k vám, kteří tu sedíte, ale je to na magnetofonovém pásku, který půjde do celého světa. Pohledte, teď hovořím také k několika milionům lidí. Chápete?

202 Takže tak to vypadá. Laodicea! Chladní! Odpadlíci! Krátkozrací! Nevím, co všechno ještě; prostě mezci! Mezek je kříženec; především nemá filipa. Můžete na něj mluvit, a on jenom vztyčí své velké uši a heká: „Ííáá, ííáá, ííáá, ííáá!“ Není v něm žádná dobrota. Je to kříženec mezi koněm a oslem. **Totéž se děje dnes.** Smíchejte nikolaity a laodicejské dohromady a máte opět mezka. Ale co my potřebujeme... To souhlasí. Oni to nevědí. Řekněte jim o Božím uzdravování, o křtu ve jménu Ježíše; odpoví: „Ííáá! Ííáá! Můj pastor ne... Ííáá! Ííáá! My presbyteriáni tomu nevěříme.“ Ignoranti! Jsou to ignoranti, tak

bychom je nazvali. Čím tedy jsou?

²⁰³ Mezek se mi protiví. Ale řeknu vám, miluji dobrého čistokrevného, krotkého koně. Hochu, můžeš ho něčemu naučit. Můžeš ho naučit, jak se má sklonit; jak se má pohybovat v cirkuse; může dělat téměř to, co dělá člověk, protože on je... On se něčemu umí naučit. Je čistokrevný. Mezek ani neví, kdo je jeho otcem, kdo je matkou, a nemůže se dál rozmnožovat. Stejně je to s mnohými starými vystydlými formálními denominacemi; nemohou se už pozvednout. Jakmile církve vejde do denominace, zemře! Už nikdy víc nepovstane. Co se s ní stalo? Stala se křížencem!

²⁰⁴ Martin Luther byl v pořádku, ale když se zorganizovali, co udělali? Metodisté byli v pořádku, ale co se stalo, když se zorganizovali? Letniční byli v pořádku. Co jste udělali, když jste je zorganizovali? Zkřížili jste je a přivedli to zpět do nikolaitské katolické církve. Přesně toto jste udělali! Převzali jste jejich křest, jejich obřady a Bible říká: „Jste dcerou smilnice, děvky; dcerou nevěstky!“ To přesně souhlasí!

²⁰⁵ Dobrý čistokrevný kůň, ano, je krotký. Ó, on je dobrý; mám ho rád. Položí ti hlavu na rameno, je vlídný a milý. Proč? On ví, kdo je jeho tátou; ví, kdo je jeho dědečkem; ví, kdo byl dědečkem jeho táty. Můžete sledovat jeho rodokmen; je čistokrevný!

²⁰⁶ A velice rád vidím skutečného čistokrevného křesťana! Nenosí svoje doporučující listiny. Minulý týden byl metodistou, tento týden je baptistou a příští týden bude letničním a další týden poutníkem svatosti. Takový neví, kdo je jeho otcem ani kdo je jeho matkou. Ale dovolte, abych vám řekl: Člověk, který je zrozen z Ducha Božího, vás může zavést zpátky rovnou až do dne Letnic a říci, že je čistokrevný letniční. Amen. Chci být letničním od vrchu mé hlavy až po šlépěje svých nohou. Nemyslím tím letniční denominaci. Myslím tím skutečnou moc zmrtvýchvstalého Krista, skutečné letniční požehnání.

²⁰⁷ Ta mast nám otevřela oči, abychom se mohli podívat zpět, odkud to pochází. Vy se jenom díváte, jaká je církev dneška. Podívejte se zpátky, abyste viděli, odkud přišla, a potom vytrvale běžte k Bohu a dostanete se z toho. Určitě ano.

²⁰⁸ V pořádku. Zpozoroval jsem ještě něco. Je tam řečeno: „Jsou nazí.“

... **nazí:** a nevědí o tom. (Určitě.)

209 Ó, nazí a neví to. Takový člověk je opravdu ubožák. Když je člověk bídny, slepý, politovánímohdný a nahý, potom - pokud to ví, tak si může sám pomoci; ale jestli o tom neví, pak ten ubožák ztratil rozum. Souhlasí to? Fíuu! To bylo opravdu silné. On ztratil smysly; on si neumí ani pomoci.

210 Když uvidíš jít po ulici někoho ubohého, politovánímohdného, slepého, chudého a nahého a řekneš mu: „Bratře, ty jsi nahý.“

„Cože, já? Ach, ó, bratře, pomoz mi se někam dostat; pomoz mi, abych se oblékl.“

211 Ale běž k nim a zeptej se: „Přijali jste Ducha svatého poté, co jste uvěřili?“

212 „Kdo jsi, nejsi ty nějaký náboženský fanatik? No, řekni mně, co tím myslíš? Nemluv tak se mnou; já jsem presbyterián; já jsem baptista, já chodím tam-a-tam nebo tam-a-tam.“

213 Jsou nazí, a neví o tom! No, to neříkám já. Říká to o tomto období Bible: „Jsi nahý, a nevíš o tom. Přijď a kup si ode mne roucho,“ řekl On, „bílé roucho.“

... **bílá roucha**, (patří svatým, je to ospravedlnění svatých. Rozumíte?) ...

214 Nazí? Ó, jistě! Určitě ano! Ó, říkáte: „Bratře Branhame, ale ne naše církev. Je to ta nejlíp oblečená církev ve městě!“ Vůbec o tom nepochybují; poslední móda, nejlepší střihy a látky, v nichž chodí hollywoodské hvězdy. Jste tak sexy, že k sobě na ulici upoutáte každého muže. Hm. No ovšem, bezesporu.

215 Jedna dáma mi pověděla: „Bratře Branhame, co ty mi chceš říkat? Vždyť my si tyto šaty kupujeme ve zdejších obchodech, a to je všechno, co si člověk může koupit.“

216 Odpověděl jsem: „Stále ještě prodávají látky a šicí stroje. To není žádná výmluva.“

217 Bible říká: „Každý, kdo by se chtivě podíval na ženu, už s ní zcizoložil.“ Je to pravda? Tak tedy, obléká-li se žena sexy a tak se představuje mužům, kdo je potom vinen? Ta žena; ona to způsobila. Přesně tak to je.

218 No, ty můžeš být vůči svému muži tak čistá jako lilie. Můžeš být mladou dívkou, která v životě neudělala nic špatného; byla jsi panna, když ses vdala za svého muže. Pokud se ale takto oblékáš a způsobíš,

že se na tebe jiný muž chtivě podívá, už se s tebou dopustil cizoložství ve svém srdci. Ten hříšník na tebe pohleděl. Jako křesťanka máš možná nejlepší stříh šatů z nejlepších vlněných látek ve městě, ale je to neslušné, když se svatá Boží takto obléká. To je pravda.

219 (Prázdné místo na pásku - vyd.) Ó, ano, nejsou pro dítě Boží vhodné.

220 „Ó, ne,“ říkají, „v našem sboru...“ Jste všichni dobře oblečeni? Říkají, že jsou. Byli bohatí a nic nepotřebovali. Jistě, říkají: „I náš kazatel vychází na podium v slavnostním dlouhém taláru. Celý sbor vystupuje v dlouhých róbách“ - a pod nimi je schovaný ďábel. Hm, hm. Tak je to. Ó! Hm. Dobrá, raději o tom už pomlčím. Ale, bratře... Dobře.

221 Ó, všechny tyto impozantní věci...! Pěvecké sbory v róbách, placené sbory, kterým musíte platit za zpívání. Kazateli musíte zaplatit tolik a tolik, jinak si najde lepší flek, kde mu zaplatí trochu víc. On svolá staršovstvo a řekne: „Tak tedy, bratři, já... Byli jste tu ke mně velice milí. Dávali jste mi tolik stovek dolarů týdně,“ a podobně, „ale Presbyteriánská církev (nebo letniční, kterákoli to je) tady naproti mi přislíbila, že mi dají o tolik a tolik víc.“ Ó, aj!

222 Co zbývá těm chudým svatým? Jakou mají šanci? Jakou má ta malá chudá církev naplněná Duchem svatým, jakou oni mají šanci? Něco takového by si nemohli dovolit. Sám Pán vám někoho vzbudí, amen, sám si ho vybere vlastní rukou, naplní Duchem svatým a ustanoví jej nad vámi za vrchního dohlázeatele. Pošle... On řekl: „Radím ti, přijď a kup si ode mne bílé roucho.“ Bible říká: „...a ten kment jsou spravedlivé činy svatých.“

223 Tedy, já věřím, že... Vezměme teď, možná 19. verš. Myslím, že to je kolem 20. verše, pokud na to dobře vidím. Ano, jistě, a tím skončíme. Buďte teď opravdu tiše a poslouchajte, když budeme číst. Poslouchajte:

Hle, stojím u dveří a tluču. Kdokoli by uslyšel můj hlas a otevřel dveře, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.

Kdo vítězí, tomu dám sedět se mnou na svém trůnu, jako jsem i já zvítězil a sedím se svým Otcem na Jeho trůnu.

Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.

224 Toto je jedno z nejvýznamnějších prohlášení, jaké jsem našel

v Novém zákoně. Chci, abyste to sledovali: „Stojím u dveří a tluču.“ Všeobecně je tento citát používán jako výzva k hříšníkům, že ano? Říkáme hříšníkům: „Ježíš stojí u dveří a tluče.“ Ale zde tluče na dveře církve, protože jednou šel s nimi, ale oni Jej svou organizací, zesvěščením a chladem vypudili ven. On je venku, mimo církev.

²²⁵ No, vzpomínáte si teď na závěr, že On se procházel v prvním z církevních věků mezi sedmi zlatými svícny? Je to pravda? Sedm církevních věků. A zde na konci shledáváme, že On je venku. Z které církve? Té Laodicejské, Laodicejské církve. Je venku, oni Ho vypudili. Hledte, On stál venku a pokoušel se vejít dovnitř. Jaký politováníhodný obraz - Spasitel světa stojící vně církve, kterou vykoupil svojí vlastní krví. Hanba jim!

²²⁶ „Hle, stojím u dveří a tluču.“ Potom, co Jej vypudili nebo vystrčili, se snaží dostat zpátky. Přistupuje ke dveřím a tluče na ně. Toto je nejpozoruhodnější záznam v Novém zákoně. Myslím si, že by nemohlo být nic smutnějšího, než vidět v Laodicejském věku Spasitele světa vystrčeného ven ze své vlastní církve. Potom, když On jim řekl, co udělali, o jejich bohatství a všem jiném - jací jsou, jak se stali vlažní, a tak dále. A oni měli - oni měli - oni... On je nemusel vyvrhnout ze svých úst. Oni Ho vyplivli sami. A zde navzdory tomu všemu On tluče na dveře a snaží se dostat zpátky. Proč asi? Aby jim dal Věčný život. Právě těm, kteří Ho zabili na Golgotě! On se pokoušel zachránit jejich duše. Je to nejdojemnější scéna, na jakou bych jen mohl pomyslet a jakou jsem kdykoliv v mém životě viděl.

²²⁷ Vyloučen! Z čeho On byl vyloučen? Poslouchejte teď, přátelé. To je ale zvláštní! Představte si to. Nechte to hluboko vniknout do vašich srdcí. Když byl náš Spasitel na zemi, byl vypuzen ze svého vlastního národa. Byl zavržen; vyloučen. Svět Ho vypudil a ukřižoval. A nyní je vyloučen ze své vlastní církve. Nikde není žádoucí. Nepotřebují Ho. Oni mají denominaci; nepotřebují Ho. Mají papeže, na co by Jej ještě potřebovali? Mají arcibiskupa a generálního dohlázeatele, Ducha svatého už nepotřebují. Oni Ho už nepotřebují. Kristus, Duch svatý - oni Ho nepotřebují. Takže jejich...

²²⁸ Nemyslím si, že Jej jen tak vyhodili ven, protože by jim scházel. On jim nechyběl, ač Mu stále zpívali písně. Kněz o Něm nadále hovořil, takže jim nechyběl. Ale jejich vlastní světskost a jejich organizace a prohlašování: „Dny zázraku už jsou pryč,“ nebo „něco takového už neexistuje.“

²²⁹ Zeptám se vás - kohokoliv z vás historiků: Každé probuzení,

napříč těmito církevními věky, pokaždé probuzení přišlo mimo kteroukoliv organizaci. Každý člověk, který kdykoliv začal probuzení, byl mimo organizaci. A pokaždé, když nastalo probuzení, prožívali znamení, zázraky a mluvení v jazycích a uzdravování, a tak dále. Jakmile pak ten zakladatel zemřel, ostatní to zorganizovali a udělali z toho organizaci a vešli rovnou do „smrti“ a Bůh ze sebe více nedělal šaška. To je úplná pravda.

230 A On je zde v posledním církevním věku, stojí venku za dveřmi, všemohoucí Bůh. To, když na to myslím, mi zraňuje srdce - můj Pán stojí venku u dveří své vlastní církve, potom co Ho vystrčili ven svým světáctvím a chladem a denominací a lhostejností; stojí venku za dveřmi, tluče, snaží se dostat zpátky dovnitř. Když jsem nad tím začal před chvílí přemýšlet, klesl jsem prostě na můj stůl a začal plakat. A pomyslel jsem si...

231 Často jsem přemýšlel o tom, jak Ježíš seděl v domě toho starého farizea. Nikdo si Ho ani nevšímal a On měl špinavé nohy. Nevyšli Mu vstříc ke dveřím, neumyli Mu nohy a nepomazali Ho. Měl je od hnoje a jiných nečistot, po kterých chodil; svým šatem zametal cestu, a pak ten zápach z cesty, po které chodili také koně a jiná zvířata, přilnul k němu a způsobil, že páchnul.

232 Pokaždé myli hostům nohy; bylo to zvykem. Ve dveřích stál lokaj myjící nohy. A když přišel host, tak mu umyl nohy, vzal z poličky pár malých sandálů, které mu sedly, a nazul mu je na nohy. Pomazal mu hlavu a jeho... aby pěkně voněl, stejně tak krk spálený slunečními paprsky a učesal mu vlasy. Pak vešel dovnitř.

233 Uvítání hosta vypadalo asi takto. Pate, postav se sem na chvíli, chci vám něco ukázat. S tím přivítáním to dělali asi takhle. Takže, myslím... Ne, přímo sem, myslím, že to bylo něco v takovém smyslu - to přivítání, rozumíte, a objali se vzájemně. A tím byl přivítán.

234 Ale, když Ježíš přišel na tuto slavnost, zrovna tak jako tady na letniční slavnost, někdo Jej přehlédl. Byli tak zaneprázdnění svými záležitostmi; byli tam biskupové a jiní hodnostáři. Ježíš byl pozván, ale nikdo Mu neumyl nohy. A tak tam seděl osamělý v rohu. Nevšímali si, že tam je. Páchly Mu nohy, prach a nečistotu měl na celém těle.

235 A potom tam přišla z ulice stará chudá nevěstka, která měla v měsci pár mincí. Podívala se dovnitř a spatřila Ježíše sedícího tam se špinavýma nohama. To dojalo její srdce. Řekla: „To je ten Muž, který odpustil hříchy jedné ženě. To je ten Muž, o němž jsem slyšela, že

uzdravoval nemocné. Proč Ho nechávají bez povšimnutí?“

236 Nevšimali si Ho, protože tam byli biskupové a všichni ostatní hodnostáři. On tam... Pozvali Ho, aby přišel.

237 Tak to často děláme i my. Pozveme Její do našich shromáždění, ale když skutečně přijde, stydíme se za Něho: „Ó, já bych tady nemohl říci: ‚Chvála Pánu.‘ Ó, ne, protože sestra Jonesová a ostatní by si pak mysleli, že jsem náboženský fanatik.“ Ty pokrytče. To souhlasí. „Obávám se, že pokud bych mluvil jazyky, nazvou mě ‚jazykovcem.‘“ Jsi ubohý a politováníhodný!

238 Zapamatujte si; to všechno se děje. Rozumíte? Jste politováníhodní, chudí, ubozí, slepí a nazí, a nevíte o tom.

239 Ježíš tam seděl s neumytýma nohama. A pouliční prostitutka - vidím, jak jde ulicí. Mluvme teď - mluvme chvíli o ní. Mohu ji vidět, jak vchází do obchodu a říká: „Já...“ Slzy jí začaly stékat po tvářích a říká si: „Já... nemohu to udělat. Když to tady koupím, On pozná, odkud ty peníze jsou. On ví, jak ty peníze získávám; ale to je všechno, co mám.“

240 To je právě vše, co On žádá. Víc by nechtěl. Jeho to nezajímá, jenom pojď. „Nepřináším v rukou nic.“

241 Koupila tedy nádobku té masti a nesla ji s sebou. A když přišla k tomu domu, pomyslela si: „Ó, kdybych Ho jen mohla uvidět.“ Nějak proklouzla dovnitř a prošla kolem dveří.

242 „Ach ne, oni Ho ani nepřivítali.“ Vzala tedy tu alabastrovou nádobku, rozbila ji a nanasla mast na Jeho nohy a začala je umývat. A přitom začala plakat: „Ach, jsem si jistá, že je to On. Je to Ten, o kterém jsem pokaždé četla v Bibli. Ví, že to pochopí.“ A hle... Jaká překrásná voda na Jeho nohy - na Jeho nohy kapaly slzy pokání. Neměla žádný ručník, kterým by mu nohy utřela, a tak vzala do ruky své vlasy. Spustila své nádherné kadeře vlasů a slzy stékaly z jejích tváří. Umyla mu nohy a přitom Mu je několikrát políbila, takto Mu umyla nohy.

243 Ježíš se špinavýma nohama, a nikdo si toho prostě nevšimal. A dnes pošpiněné jméno náboženského fanatika nebo někoho takového, a lidé dnes nemají tu smělost, aby se za Něho postavili.

*Tento posvěcený kříž ponesu, až mě smrt
vysvobodí. Půjdu s hrstkou opovrhovaných
Páně. Začal jsem s Ježíšem,*

*ó, Pane, proved' mne skrz. (Proved' mne skrz
Pane, nevadí, co to bude stát.)*

244 Mám jako Jákob místo polštáře kámen. Co na tom záleží? Co všechno On pro mne udělal.

245 Tam byla tato chudinka prostitutka lkající, plačící. A znenadání se tam postavil Šimon, ten významný muž, který Ho pozval, aby k nim přišel. On si říkal: „Hm, hm, hm, hm. Tady se ukázalo, jestli je prorokem nebo ne. On by poznal, co to je za ženu.“ Ten pokrytec!

246 Takže když skončila... A Ježíš ani nepohnul nohou. On tam prostě seděl a díval se na ni a pozoroval ji. Ó, já to miluji. Nejde o ty velké věci, které děláme; často jde o ty malé věci, které zanedbáváme. On ji pozoroval, prostě ji pozoroval, když tam tak seděl. Nikdo Mu vůbec nevěnoval pozornost. Nakonec, když tam tak plakala a umývala Mu nohy, začali si toho trochu všímat. Upoutala jejich pozornost. Ale On se na ni stále jenom díval a neřekl ani slovo.

247 Starý Šimon stál v povzdáli a řekl: „Hm. Teď vidíte, jestli je prorok nebo ne, že ano? Vždyť jsem vám to říkal! Říkal jsem vám! Kdyby byl prorokem, tak by věděl, co je to za ženu. Vidíte, my jsme tu tou slavnou velkou církví. Vidíte, hned jsme to věděli. Proto víme, že není prorok. On by ji poznal.“

248 Potom, když s tím byla hotová, slzy pokání jí stékaly po tvářích. Umyla Ježíšovi nohy. A On... Věřím, že se cítil poněkud osvěžen.

249 Ó, Bože, jak velice rád bych tam byl. Umyl bych Mu je znovu. Určitě.

250 Hochu, neměla by dnešní žena potíže utřít Mu nohy svými vlasy? Musela by se postavit na hlavu, aby jí vlasy na utření nohou stačily, protože si je všechny ustrihla.

251 Ale tam, Ježíšovy nohy, nikdo si Ho ne všiml (kritický postoj), seděl opovržený se špinavýma nohama. Ona Mu je umyla. Když skončila a měl umyté nohy, pohleděl na ni, jakoby chtěl říci: „V pořádku.“

252 Podíval se na druhou stranu a řekl: „Šimone, rád bych ti něco řekl. Ty jsi mne sem pozval, ale u vchodu jsi mne ani nepozdravil. Nepodal jsi mi vodu, abych si umyl nohy. Nepomazal jsi mi hlavu, když jsem vešel, aby byly ošetřeny spáleniny od slunce. Nepochyloval jsi mne na přivítanou, ale tato chudá žena, (ó, aj) ten vyvrhel, opovrhovaná

pouliční prostitutka, neměla vodu, aby mi umyla nohy. Udělala to ale svými slzami. Neměla nic, čím by je utřela. Utřela je vlastními vlasy a bezustání je líbala. Teď ti chci říci: Jejích hříchů bylo mnoho, ale jsou jí všechny odpuštěny.“ To je pravda. Ale o jeho hříších neřekl nic.

... Tvé **hříchy**, ač jich bylo mnoho, ale **jsou odpuštěny...**

253 A dnes, když Ježíš stojí venku před dveřmi letničních organizací, baptistických organizací, metodistických organizací, a pokouší se dostat znovu zpátky s Letnicemi, a ti lidé Ho obcházejí. Potom, co vaše světskost a další věci Jej vypudily z církve, stojí tam a pláče a pokouší se znovu vejít dovnitř. A, ach, je to nejžalostnější věc, jakou jsem kdy v mém životě viděl. Oni Ho nepotřebují. On stojí venku, tluče a pokouší se vejít dovnitř. O totéž usiluje ještě dnes. Proč? Proč? Protože stojí venku.

254 Oni Ho nevyhodili ven. Stále o NĚm zpívali, kázali o NĚm, ale nikdy jim mezi nimi nechyběl. To je pravda. Pokračovali v tom dál. Proč? Protože byli krátkozrací. Hleděli jen na své okázalé budovy. Byli bohatí. Hleděli jen na tu velkou organizaci, do které patřili. Snažili se ji dál rozšiřovat, získávat víc členů, kteří by k nim chodili, ale Jej nepostrádali. Ne, nikoli! Nechybělo jim mluvení jazyky. Nechyběla jim velká, mocná poselství od Boha, která pronikají hluboko do srdce a udělají obřízku srdce, strhnou z tebe věci tohoto světa a vyloupnou tě jako kukuřičné zrno z klasu. Ó, oni...

255 Kdybys takto kázal v jejich církvi, tak tě vyhodí. Ale právě tak kázal Duch svatý. Ježíš řekl: „Vy hadí plémě! Vy hadi v trávě!“ A Jan dělal totéž. Byl velkým, pomazaným mužem, a vždy z nich sedřel kůži. To je pravda.

256 Ale On jim nechyběl, protože neměli to pravé. Rozumíte? Měli ale něco malého, květnatého, jako poplácání po zádech. A řekli: „Jenom se připoj k nám, zapiš jen své jméno sem, a přijmeme tě za člena. Jdi a přines své listiny z tvé církve a my tě přijmeme,“ a tak dále. „No, a kolik se zavazuješ přispívat ročně?“ Vidíte, to je právě to: „Bohatý jsem, nic nepotřebuji.“ Ach, jenže potřebuješ tu největší věc a nemáš ji. Ježíš stojí venku a pokouší se dostat zpátky letnicemi.

257 Co si myslíte, že by se stalo dnes večer v té Metodistické církvi, kdyby Duch svatý sestoupil na církev a začali křičet, skákat, mluvit jazyky a chovat se jako opilí, jako banda opilců? Hledte, jejich konference by takový metodistický sbor z jejich středu vyhodila. Vy to

víte. Co by se stalo v Baptistické církvi, kdyby k tomu došlo? Totéž. Letniční? Poslyšte, je jich mnoho, se kterými by se stalo totéž. Jistě. Určitě, oni by s takovým nesmyslem nesouhlasili. Řekli by: „Oni přece zničili naše nové koberce.“ Hm, jistě. Ó, aj! Jaká to je ubohá sebranka. To souhlasí.

²⁵⁸ Dobře, v pořádku, On byl kdysi s nimi, chodil s nimi uprostřed sedmi zlatých svícňů. A zde je odpověď: Denominace se svými světskými věcmi, biskupy, kardinály a celou jejich světskostí Jej vypudily, a vůbec jim nechýběl. A církev...

²⁵⁹ No, a co musíme udělat, abychom Jej zase dostali dovnitř? Jestliže je teď mimo letniční církev, co musíme udělat, abychom Jej zase dostali dovnitř? Musí to být **jednohlasně odhlasováno**, aby mohl být zase uveden zpět? Budeme muset zvolit nového **papeže, nového kardinála**? Anebo bude třeba založit **novou denominaci**. Tím toho nedosáhnete! Tím se to nestane. Nová denominace to nezmůže, nový kardinál také ne, ani **nový pastor** nebo **dobře zaplacený evangelista**. Nic na světě to nemůže udělat, **jen vy sami**. Jak Ho dostaneme dovnitř? Hlasováním ne. Rozhodně ne. Hlasováním Ježíše zpátky nedostaneme. Tak dovnitř nevejde.

²⁶⁰ Poslouchejte, tady to je: „Slyší-li někdo můj hlas a otevře dveře...“ Teď víme, čím jsou ty dveře. „Slyší-li někdo můj hlas a otevře dveře.“

²⁶¹ Ne, „když nějaká církev... ne, když nějaká organizace...“ Určitě ne. On se o ně nezajímá. Oni jsou především mrtví a vyřízení. On to nenávidí. Vždycky to nenáviděl! Když řekl tehdy, že to nenávidí, nenávidí to ještě dnes večer!

²⁶² Ale „uslyší-li někdo,“ ať metodista, baptista, presbyterián, katolík, člen Církve Boží, nazarejský, letniční: „Jestliže by kdo uslyšel můj hlas a otevřel dveře, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.“ To je poselství pro Letniční církev. Nepokoušejte se znovu oživit letniční organizaci, ale oživujte Letniční požehnání v srdcích jednotlivců. To je jediná možnost: „A budu s ním večeřet a on se mnou.“

²⁶³ Co nás tedy ten posel k církvi... poselství pro tuto církev učí; o čem nás poučuje? Ne, ne o růstu v Duchu. To rozhodně ne. Úpadek v Duchu; po celý čas máme co do činění s úpadkem v Duchu. Taková je metoda - poslové pro církev a poselství pro každý církevní věk odsoudilo denominacionismus. Každé poselství k církvi - ta církev stále

slábla a nechtěla ho poslouchat. Poselství k církvi ignorovalo denominace. Stali se z nich takzvaní hybridní křesťané (to je pravda), kteří o Bohu ani o Duchu svatém nic nevědí. Je to taková pravda, jakože tady dnes večer stojím na tomto pódiu. Uhlazení vlašští členové budou jenom vyvrhnuti z Jeho úst.

264 Pavel varoval, pohané byli větvi. Chtěl bych teď, aby někdo z vás otevřel epištolu k Římanům 11:15–27, abyste si to mohli všichni poznamenat. A jelikož se připozdilo, budu vám to citovat, než odejdete, protože to je... Takže epištola k Římanům, jestli si to chcete poznamenat, 11. kapitola, od 15 do 27. Pavel jim řekl - mluví zde k pohanům, k Římanům. Řekl: „Jestliže Bůh...“ Nuže, poslouchejte teď, když uzavíráme církevní věky! Pavel řekl:

Neboť jestliže Bůh ty přirozené ratolesti (původní olivovníky) neušetřil, ale odřízl je kvůli nevíře.

265 Je to pravda? Co bylo příčinou toho, že byli odříznuti? Protože odmítli Letnice. Souhlasíte? Ve dni Letnic se posmívali a rouhali se Duchu svatému.

266 Když byl Ježíš na zemi, řekl... Nazývali Jej Belzebubem. Říkali, že je z ďábla, že je věštcem, prostě čímkoliv.

267 On řekl: „Já vám to odpouštím, ale když přijde Duch svatý, nemluvte proti Němu, protože když budete mluvit proti Němu, nebude vám to odpuštěno.“

268 A připomeňte si, jak Ježíš pověřil své učedníky, aby nechodili k pohanům (je to tak?), ale šli raději ke ztraceným ovcím z Izraele.

269 Čím se oni odsoudili? Tím, že se rouhali Duchu svatému, Ducha Božího nazvali nečistým. Posmívali se Mu, když viděli, jak lidé ve dni Letnic tancují v Duchu, a tak dále. V tomtéž městě, kde se tomu posmívali, je Titus pozabíjel a jejich krev tekla branami města. V tomtéž století jedli svoje vlastní děti a všechno možné. To je pravda. Jeden z nejmocnějších národů světa se stal nejochablějším a pak byli rozehnáni - do čtyř větrů země. Z jakého důvodu? **Pro nevíru!** A byl to původní kmen, ten originální strom, Izrael.

270 A neřekl to zde Pavel? Kdo má otevřené to místo Písma? Máš to, Pate? Postav se a čti od 15. do 27. verše. (Bratr Pat čte následující verše - vyd.):

Neboť jestliže jejich odmítnutí znamená smíření světa, co teprve jejich přijetí, ne-li život z mrtvých?

*Jsou-li totiž svaté prvotiny, je svaté také i těsto.
A je-li svatý kořen, jsou svaté i větve.*

Jestliže pak jsou některé větve vylomeny a ty, planá olivo, jsi byl naroubován mezi ně a stal ses spoluúčastníkem kořene a tučnosti olivy;

nechlub se proti těm větvím. Pokud se však vychloubáš, pamatuj, že ne ty neseš kořen, ale kořen tebe.

Řekneš tedy: „Ty větve byly vylomeny, abych já byl naroubován.“

Dobře: nevěrou byly vylomeny...

271 Poslyšte: „Nevěrou!“ Dobře, pokračuj. (Bratr Pat pokračuje ve čtení.)

... ty však stojíš vírou. Nebud' namyšlený, ale boj se.

Jestliže totiž Bůh neušetřil přirozené větve, věz, že by neušetřil ani tebe.

Pohled' tedy na Boží laskavost i přísnost: k těm, kteří padli, přísnost, ale k tobě laskavost, budeš-li ovšem v té laskavosti zůstat. Jinak budeš vyřat i ty.

Oni pak také budou naroubováni, pokud nezůstanou v nevěře. Bůh je schopen naroubovat je znovu.

Vždyť jestliže jsi ty byl vyřat z přirozené plané olivy a proti přirozenosti naroubován do ušlechtilé olivy, čím spíše budou ti, kteří jsou přirozenými větvemi, naroubováni do své vlastní olivy?

Neboť nechci, bratři, abyste neznali toto tajemství (abyste nebyli moudří sami před sebou), že Izraeli nastala částečná zatvrzelost, dokud nevejde plnost pohanů.

A tak bude spasen celý Izrael, jak je napsáno: „Ze Sionu přijde Vysvoboditel a odvrátí bezbožnosti od Jákoba. A toto bude má smlouva s nimi, když odejmu jejich hříchy.“

272 Pochopili jste to? Pavel řekl: „Jestliže Izrael došel sem a viděl zde znamení Ducha svatého a byl vylomen...“ Zapamatujte si — protože odmítli Pavlovo poselství (křest ve jménu Ježíše, pokání a křest v Ježíšově jménu, znamení a zázraky, které provázely věřící), a oni to odmítli. On řekl:

... Hle, obracíme se k pohanům.

273 Souhlasí to? Podívejme se, myslím si, že právě tam byli poprvé nazváni křesťany, bylo to v Efezu, ano, v Antiochii.

274 A tak, jestliže původní strom byl svatý, jeho větve - původního stromu — byly svaté, ale protože neuvěřili Letniční zvěsti, kterou Pavel kázal (je to pravda?), Bůh je odřízl a narouboval nás pohany - větve plané olivy, abychom mohli žít ze stejné mízy toho Stromu.

275 Tedy, o co více v tomto čase, jestliže odmítáme Letniční poselství, které přicházelo v církevních obdobích, je Bůh schopen odříznout plané větve olivového stromu, aby mohly vejít ty původní? On je odstraní kvůli nevěře. Spojte to s lekcí z dnešního rána. Teď víte, na čem stojíme, že ano? Jsme na konci času, připravení pro vzetí Církve z pohanů, před jejím vytržením. Před vylitím Ducha svatého, který sestoupí na Židy a Ježíš se jim nechá poznat, aby zapečetil těch sto čtyřicet čtyři tisíc. Zde to máte. Přivede zpět původní strom - přinese znovu požehnání do Izraele.

276 **Ježíš nebude donekonečna stát za tvými dveřmi a klepat na ně. Přejde čas, kdy už toho bude mít dost a odvrátí se; pak budete klepat vy, ale už Ho nenajdete. Přejďte, dokud je čas. Přejďte, dokud ještě klepe. Nepřistupujte na kompromisy s něčím menším, na úkor křtu Duchem svatým, kterého přijali o Letnicích. Přijměte stejný způsob vodního křtu a stejné věci, které činili tehdy. Nedovolte, aby do vašich srdcí bylo vloženo něco menšího než toto.**

277 Nyní k vám, moji katoličtí přátelé; dovolte, abych vám něco řekl: Vy věříte v pannu Marii. Panna Marie, ačkoli byla matkou Ježíše Krista, musela prožít Letnice a být naplněna Duchem svatým; pak se chovala jako opilá. Patřila k těm sto dvaceti, přijala křest Duchem svatým, mluvení jazyky a chovala se jako opilá žena, když byla pod působením Ducha Božího. A jestli to musela prožít panna Marie, aby mohla vejít do slávy, jak chcete vejít vy s něčím menším? Přemýšlejte o tom. To souhlasí.

278 Baptisté... Ten baptistický kazatel tady vzadu by si chtěl být jist,

že to platí také pro baptisty. Je to pro každého, je to úplně jedno, kdo to je.

²⁷⁹ Tak tedy, jenom připojení se k církvi, odříkávání vyznání víry a zúčastňování se bohoslužby každou neděli dopoledne - to vám ani v nejmenším nepomůže. Jen Boha zesměšňujete. Budte buď pravými křesťany, nebo vůbec ničím. Budte buď žhaví, nebo studení. Bud' budete... protože nemůžete být... Nikdy jste neviděli ptáka, který by byl současně černý a bílý, ani strážlivého opilého, ani hříšného svatého. Ne, takové nenajdete, neexistují. Buď jste naplněni Duchem svatým a Bůh žije ve vás, nebo nejste naplněni vůbec. Buď jste, nebo nejste.

²⁸⁰ A proto si musíte zapamatovat, že Ježíš stojí u vašich dveří. A vzpomeňte si zde na zaslíbení Boží, které On chce naplnit v těchto dnech. Z jakého důvodu? Odmítnutí. Co způsobilo, že Izrael byl odřazen z originálního stromu? To, že odmítli Pavlovu letniční zvěst. Věříte, že toto je poslední církevní věk? Bible to tak říká! A co říká, že se s nimi stane? Budou vylomeni, protože odmítají letniční zvěst. Potom se Bůh znovu obrátí k Židům.

²⁸¹ A celý Izrael bude zachráněn, protože On je přijme jako národ, ne jako jednotlivce. Ale u tebe a u mne se jedná o jednotlivce, protože On přišel hlavně k Židům. Skutky - ve Skutcích apoštolů čteme, že přišel k pohanům, aby si z pohanů vzal lid pro své jméno - svoji nevěstu. „Lidi“ - jednoho odtud, jednoho odtamtud a ještě jiného odjinud. On se námi zabývá jako jednotlivci, nehledě na rasu, vyznání víry nebo barvu pleti. S námi jedná jako s jednotlivci. To je Jeho kytice, kterou položí na svůj oltář. Pokud jde o Židy - s Izraelem jednal vždycky jako s národem; jsou to lidé národa, Jeho národa.

²⁸² Dnes večer jsem šťasten, že máme toto poselství. A jsem tak šťasten, že jste se zúčastnili shromáždění; cením si velice vaší účasti. Jsem vděčen všemohoucímu Bohu, že mi dovolil porozumět tomu, co jsem uviděl, a byl jsem to schopen předat této církvi, takže to brímě teď spadlo z mého srdce. Duch svatý nějakou dobu působil na mém srdci. Nemohl jsem to setřást; musel jsem s tím chodit.

Byl jsem veden, abych udělal dvě věci.

²⁸³ Odjet do Shreveportu v Louisianě na shromáždění s bratrem Moorem. Moje žena, která zde sedí, vám to může potvrdit. Několik týdnů jsem téměř plakal: „Chci jet do Shreveportu.“ Proč? A kdokoliv byl tehdy ve Shreveportu, teď ví proč. Nikdy neviděli ani neslyšeli něco takového; kazatelé přicházeli odevšad, baptisti a všichni ostatní. Jeden

muž řekl, že když začal otevírat ledničku, Duch svatý na něho sestoupil a řekl: „Jdi do Shreveportu v Louisianě a tam ti bude řečeno, co máš dělat.“ Řekl mu své jméno, a kde najde... Řekl: „On ti řekne, co máš dělat.“

284 Řekl jsem: „Dole pod schody je otevřen bazén. Ty potřebuješ křest Duchem svatým.“ A tam...

285 Věci jako tyto - lidé mluví a prorokují, a věci, které předpovídají, se dějí přímo mezi námi.

286 Potom jsem řekl: „Musím do Jeffersonville a musím psát tuto knihu, protože nevím, jak dlouho tu ještě budu. **Jestli to vyslovím a bude to napsáno, pak budou tato slova žít dál, i když já už tu nebudu.**“ Napsal jsem tu historickou část, která bude v knižním vydání. Přišel jsem to sem vyložit před sborem, abych obdržel inspiraci Ducha svatého, protože tyto věci jsem sám nevěděl. To souhlasí. Je to ve jménu Páně. To je pravda. Tyto věci mi nebyly známy.

287 Ted' cítím úlevu. Cítím, že tuto zvěst nám dal Bůh. Věřím, že jsme na konci cesty. Věřím, že je tady hodina, aby byl Bůh manifestován a mezi námi oznámen. Nevím, jak dlouho to bude ještě trvat, ale ta hodina brzy nastane.

288 Budeme vyhlížet vystoupení toho velkého posla. Možná, že přijde v mém čase; možná v pozdější době. Já to nevím. Možná, že je přímo mezi námi už teď; těžko říci. Duch svatý je zde, aby nás až do té doby vedl. A když nás převezme tento vůdce, on i nadále bude pomazán Duchem svatým. Samozřejmě bude to Eliáš, který přijde. Ale on bude tím vůdcem, který obrátí srdce dětí - to znamená srdce dětí zase zpět k poselství Otce, zpátky k poselství našeho nebeského Otce ze dne Letnic, když vylil svého Ducha.

289 V této krátké sérii shromáždění jsem to vyložil tak přesně, jak jsem jen mohl v souladu s Biblií a dějinami. Ukázal jsem, jak ta věc prošla církevními věky a dnes to je tady. Ukázal jsem vám, že denominace jsou před Bohem prokleté. Doufám, že je to na základě Bible, skutků apoštolů, historie a všeho ostatního ve vašem smýšlení jasně. To...

290 A ani jednou se nestalo, aby Bůh svoji Církev zorganizoval. Matkou organizovaných církví je římsko-katolická hierarchie. Římsko-katolická církev je matkou všech organizací. Jakmile v nějaké protestantské skupině propukne probuzení, oni se rychle vrátí zpět a dělají totéž. Bible říká, že ona je děvka, a její... Ona měla dcery, což

jsou církve, které z ní vyšly. Musely to být ženy, aby mohly být smilnicemi. Tady ji máte. Proto se soustřeďujeme...

291 On ale také řekl: „Neboj se, malé stádečko, neboť vašemu Otci se zalíbilo dát vám království.“ Kéž bychom všichni v tomto čase – metodisté, baptisté, kdokoli jste: „Jestliže někdo otevře dveře, vejdu k němu a budu s ním večeřet.“

292 Kéž bychom byli, moji bratři a sestry – ať jsme v tomto čase započítáni k onomu maličkému stádu. Kéž patříme k tomu maličkému stádu, které čeká na Jeho příchod, že On je vezme z celého světa nahoru. Vytržení bude celosvětové: „Dva budou na lůžku; jeden bude vzat. Dva budou na poli, jeden bude vzat.“ To ukazuje, že na jedné části země je den a na druhé části noc. Rozumíte? „Dva budou na lůžku, dva budou na poli.“ Vidíte? „Já vezmu po jednom z nich.“

293 A jak jsem již dnes ráno řekl, jednoho dne pojedete po silnici, budete mluvit s matkou, ohlédnete se a ona bude najednou pryč. Budete sedět u stolu, pít kávu, snídat a znenadání, když se ohlédnete, tatínek tam už nebude. Tak se to stane. Přichází to, a my ten čas neznáme. Jedná se však o to, že když se to stane, pak je s tím konec. Pak už v této věci nemůžete nic udělat. Říkáte: „To slýchávám už dlouho.“ Ale jednou to bude naposledy. To je pravda. Stane se to, neboť to tak říká Slovo Páně. A vzpomínáte si, že by to někdy během těch osmi večerů, co jsem kázal, selhalo? Vždyť to, co Ježíš tady řekl, se uskutečnilo a naplnilo v každém věku církve naprosto přesně.

294 Vidíme tento věk církve přímo v tom a právě v této hodině. Dokonce dnes ráno, když jsme znázorňovali tyto panny; právě v tom čase, když ty spící panny... Vzpomeňte si, Bible říká, že spící panna, když zaznělo volání: „Hle, Ženich přichází,“ příchod Páně – kázání Slova. Co se stalo potom? „Čas je blízko...“ Atomové pumy a všechno ostatní je připraveno; kazatelé chodí ulicemi a začínají hlásat tuto zvěst.

295 Jakmile to udělají, řekne ta velká církev, bláznivé panny: „Ó, dobrá, jsme už dlouho presbyteriány, možná bychom se o to mohli začít zajímat, abychom to prověřili. Ano, víte, myslíme, že potřebujeme Ducha svatého.“ Už teď o tom píší traktáty a začínají s tím. Potom ty bláznivé řekly: „Dejte nám z Něj trochu.“

296 A moudré odpověděly: „Ne, máme sotva dost pro sebe.“

297 Ale když odešly, aby obdržely Ducha svatého, když odešly promodlit se, jak to ty sbory, ty velké krásné církve dnes dělají – ty

organizace... když odešly kupovat olej, Ženich přišel. A tak se Ho snaží obdržet právě teď - velké církve, organizace, velké mezinárodní konference, které se tím zabývají v různých organizovaných církvích; říkají: „Musíme se vrátit k požehnání letnic. Musíme mít v církvi Božské uzdravovatele. Musíme mít v církvi ty, kteří mluví jazyky, musíme mít ty, co je vykládají. Musíme mít v církvi všechny dary Ducha; začneme ihned konat shromáždění a začneme to praktikovat.“ Začali o tom konat porady a začali to praktikovat. A když to začali dělat, právě tehdy přišel Ženich a vzal ty, kteří měli ve svých lampách Olej, a odešli.

298 Co se stalo, když přišli ti druzí? Byli vyvrženi do vnější tmy - do velkého soužení. Tam bude pláč a skřípání zubů, zatímco nevěsta je v nebi. Ó, aj!

299 Potom, na konci těch tří a půl roku On přijde a tak, jak to udělal Josef, se dá poznat svým bratrům. To způsobí, že všude budou plakat a budou se ptát - oni se oddělí, každá rodina samostatně; budou plakat a říkat: „Odkud máš ty jizvy?“ Vždyť oni Ho probodli. A ti, kteří Ho probodli, Jej uvidí. On se dá poznat Svým bratrům.

300 Teď se chce dát poznat své církvi, ale oni Ho vypudili. A On stále ještě stojí, klepe a říká: „Je tam ještě někdo, kdo otevře a vpustí mne, abych k němu vešel a měl s ním obecenství?“

301 Ó, jsem tak rád, tak vděčný, protože před delší dobou, asi před osmadvaceti lety jsem toto klepání cítil ve svém srdci. A já... On vešel do mne. Od té doby s Ním stále večerím a On se mnou. Obdržel jsem letniční požehnání - přijal jsem Ducha svatého.

302 Byl jsem pokřtěn ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů. Bylo to jenom jednou, co jsem byl ve svém životě pokřtěn. Už jako malému chlapci mi nikdo nemohl říci, že existují tři bohové. Ne, to byste mi nedokázali vnutit. To nedokážete vnutit nikomu, kdo ví, jaký Bůh je. To je pravda. Když jsem byl křtěn - křtil mne jeden baptistický kazatel a já jsem mu řekl: „Chci být pokřtěn ve jménu Pána Ježíše Krista.“ Doktor Roy E. Davis mne pokřtil ve jménu Pána Ježíše Krista, když jsem byl ještě chlapcem. Vidíte? To je pravda. Věřil jsem tomu, zůstal jsem u toho, a vím, že to je pravda. Je to věčné Boží Slovo. To je pravda. Určitě.

Jeden z nich, jeden z nich, jsem tak rád, že můžu říct: jsem jeden z nich. Jeden z nich, jeden

mohu říct: jsem jeden z nich. Jeden z nich, jeden z nich, jsem tak rád, že mohu říct: jsem jeden z nich.

305 Nejsi rád, že jsi jeden z nich? (Shromáždění odpovídá: „Ano. Amen. Haleluja.“ – vyd.) Mám to rád, hlučná hromádka.

306 Ššš! Ššš! (Bratr mluví v cizím jazyku. Jiný bratr podává výklad. – vyd.) Jak ti děkujeme, Otče, za Tvoji dobrotu a milost k nám – nehodným lidem. Když pomyslím, že Ty jsi teď potvrdil svoje poselství, Pane, zaslíbené lidem. Modlím se, Bože, aby na nich spočinula Tvá milost.

307 Jestli je zde někdo, kdo Ho ještě nezná jako Spasitele a máte touhu Ho právě teď přijmout do svých srdcí jako Spasitele, nechtěli byste se postavit, když se za vás budeme modlit? On řekl, že to tak udělá, dal nám toto poselství a chtěl vám své Slovo potvrdit. Pokud je tady někdo, kdo Ho nezná a neobdržel Jeho Ducha, On k vám právě teď hovoří.

308 V pořádku, jeden tam vzadu – nechtěl bys povstat, bratře? (Bratr ve shromáždění něco říká – vyd.) Chce být pokřtěn Duchem svatým – je to tak, bratře? Bůh ti žehnej. Postav se tam, kde jsi. Je tady ještě někdo, kdo by se chtěl postavit a říci: „Rád bych byl pokřtěn Duchem svatým.“ Bůh ti žehnej, bratře. Bůh ti žehnej. Postav se. Prosím, zůstaň stát. Ještě někdo by rád obdržel Ducha svatého, chtěl by se dát pokřtít a chce být hned teď připomenut v našich modlitbách, aby mohl být pokřtěn Duchem svatým? Je tady ještě někdo další, než řeknu to, co se chystám udělat – nechtěl bys povstat a být vzpomenut v modlitbě?

*Ó, nechtěl bys být započten do Jeho stádece?
(Nechtěl bys teď?)
Byt bez poskvrny, bdít a čekat, a zřít tu nádheru;
Hle On přichází znovu.*

309 On znovu přichází. Chtěl bys být Jeho nepřitelem nebo bys chtěl být Jeho dítětem? Rozzlobený Bůh onoho rána neuzná nic jiného, jenom Ježíšovu krev. On nikdy... Vaše členství v církvi pro Něj nic neznamená. „Nic jiného, než Krev!“

Ó, drahocenný je ten pramen, který mne činí

sněhobílým.Neznám žádný jiný zdroj,nic jiného než krev Ježíše.

Co může smýt můj hřích?Nic jiného než krev Ježíše.Co mne může znovu uzdravit?Nic jiného než krev Ježíše.

Ó, drahocenný je ten pramen,který mne činí sněhobílým.Neznám žádný jiný zdroj,nic jiného než krev Ježíše.

(Bratr Branham si začíná tuto píseň pobrukovat - vyd.)

Nic jiného než krev Ježíše,to je celá má spravedlnost.Nic jiného než krev Ježíše.

310 Existuje něco jiného?

*Neznám žádný jiný zdroj,nic jiného než krev Ježíše.
Ó, drahocenný je...*

(Nic nemůže obstát, bratře, sestro. Svět se hroutí, je s ním konec.)

... jak sníhNeznám žádný jiný zdroj,nic jiného než krev Ježíše.

311 Pomalu, Tedde, pokud můžeš: „Je pramen krví naplněn, plynoucí z žil Emanuele.“

312 Tedy, přátelé, kteří stojíte a snažíte se přijmout laskavost Pána Ježíše. Ta Bible, která nám říká, že se tyto věci stanou, je činí skutečností přesně tak, jak On to zaslíbil. Petr řekl: „Toto zaslíbení totiž platí vám i vašim dětem i všem, kdo jsou daleko, kohokoli povolá Pán, náš Bůh.“

313 Postavili jste se, protože chcete, aby na vás sestoupilo Boží požehnání. A já jako Jeho služebník se za vás pomodlím. Budu se modlit, aby vám Bůh dal křest Duchem svatým. Chtěl bych vědět, jestli byste toto mohli udělat ve svém srdci; pokud jste upřímní a chtěli

byste složit tento slib Bohu: „Bože, já od této chvíle, co tu stojím, hledám křest Duchem svatým. Budu se proto nepřetržitě modlit a očekávat, až mne naplníš Duchem svatým.“ Chtěli byste Bohu složit tento slib zvednutím rukou? „Budu se neustále modlit, neustále, až mne naplníš něžností a dobrotivostí Ducha svatého.“

Prináším teď za vás moji modlitbu, když máme skloněné hlavy.

³¹⁴ Náš nebeský Otče, toto jsou trofeje Tvé přítomnosti. Oni vědí, že tato slova jsou pravdivá, neboť jsou to Tvá Slova. Oni vědí, že byla podána Duchem svatým, protože jsou Slovem Božím. A oni jsou přesvědčeni, že Tě potřebují; potřebují přijmout něžnost Ducha svatého do svých životů, která jim dá vítězíci moc. A oni obdrží moc seshora, obdrží moc, aby žili křesťanským životem, obdrží moc, která je ochrání od pokušení. Jako ta píseň, kterou jsme právě zpívali: „Shromáždili se v horní místnosti a modlili se v Jeho jménu; byli pokřtěni Duchem svatým a sestoupila moc ke službě.“ To právě chtějí, aby na ně sestoupila moc ke službě.

³¹⁵ Modlím se k Tobě, Otče, jako tvůj služebník; Ty jsi viděl ty pozdvihující se ruce... Zavázali se a slibovali Ti, že nikdy nepřestanou; neodloží to stranou, ale budou se modlit, dokud je nenaplníš, Pane, uspokojující porcí Tvé svaté přítomnosti v jejich životech. Prináším za ně svoji modlitbu, Pane, jako Tvůj služebník, aby byli naplněni Duchem svatým. Pane, modlím se, aby neopustili toto shromáždění, dokud se to nestane; aby zde zůstali, až bude každá duše naplněna Duchem svatým. Daruj nám to, Pane.

³¹⁶ Ty jsi Bůh, všemohoucí. Ty jsi přišel v těle, abys na sebe vzal hříchy světa. Třetí den jsi povstal, vystoupil na Výsost. A dnes večer jsi zde mezi námi, a to ve jménu Ducha svatého. Prosíme, Otče, abys Ty, náš drahý Pán, naplnil každého z nich sám sebou. Ať jsou požehnáním pro Tvé Království a pro nový svět, který má povstat. A jednoho dne, když s námi dosáhneš cíl své cesty - může to být ještě dnes, my nevíme, kdy to bude — ale ať jsem hoden, Pane, abych byl v počtu těch, kteří půjdou do vytržení. Ať to jsou oni, kteří odejdou ve vytržení. Ať každá osoba v této Božské přítomnosti a všichni ti, kteří jsou naplněni Duchem svatým, kteří patří Bohu, odejdou ve vytržení.

³¹⁷ Otče, přijmi je dnes večer. Oni jsou teď Tvoji. Předávám Ti je, ve jménu Ježíše Krista. Amen.

³¹⁸ Teď chci, abyste vy ostatní, kteří stojíte blízko těchto lidí a máte Ducha svatého, povstali a položili na ně ruce.

*Je pramen krví naplněn,plynoucí z žil
Emanuelea hříšníci ponoření v tom
proudubudou zbaveni všech svých vin
a skvrn.Budou zbaveni všech svých vin
a skvrn,budou zbaveni všech svých vin
a skvrn.A hříšníci ponoření v tom proudubudou
zbaveni všech svých vin a skvrn.*

*Umírající zločinec se radoval,
když uviděl. Ten Pramen ve svém čase.V něm
mohu i já, tak hříšný jak on,smýt všechny mé
hříchy.Smýt všechny své hříchy,smýt všechny
své hříchy.A hříšníci ponoření v tom
proudubudou zbaveni všech svých vin a skvrn.*

319 Ted' zvedněte své ruce k Bohu a vzdejte Mu chválu. Řekněte: „Děkuji Ti, Pane. Vstávám, vzdávám Ti chválu. Děkuji ti za Tvé požehnání, za Tvoji dobrotu a za to, že jsi mi dal křest Duchem svatým.“ Děkuji Ti, Pane. Děkuji Ti, Pane. Děkuji Tobě za to, že nás voláš, abys nám dal... Dodržel jsi svůj slib. Nemůžeš ho vzít zpět. A my Ti věříme.

320 Nejste šťastní? Řekněte: „Chvála Pánu!“ Tedde, podej ještě jeden *nápěv*: „Nacházíme mnoho lidí, kteří to nemohou pochopit — je to pro mne jako nebe.“

*Nacházíme mnoho lidí, kteří nemohou
pochopit,proč jsme tak šťastní a svobodní.Přešli
jsme Jordán do krásné země Kanaán,a to je pro
mne jako nebe.*

*Ó, je to pro mne jako nebe,ó, je to pro mne jako
nebe.Přešli jsme Jordán do krásné země
Kanaán,a to je pro mne jako nebe.*

*Ó, když jsem šťasten, zpívám a volám,dábel
tomu nevěří, jak vidím.Ale já jsem naplněn
Duchem, nepochybují o tom,a to se se mnou
právě stalo.*

*Ó, je to pro mne jako nebe (chvála Bohu),ó, je to
pro mne jako nebe.Přešel jsem Jordán do krásné*

země Kanaán,a to je pro mne jako nebe.

³²¹ Nepůsobí to, že jste šťastní? Dobře. Potřeste si s někým rukou a řekněte: „Chvála Pánu. Je to pro mne jako nebe.“

Vezmi jméno Ježíš s sebou,dítě smutku a hoře.Ono ti dá radost a potěšení;vezmi Je, kamkoliv jdeš.

Vzácné jméno, ó, jak milé,naděje země a radost nebes.Vzácné jméno, ó, jak milé,naděje země a radost nebes.

Klaníme se před jménem Ježíš,padáme na tvář u Jeho nohou.V nebi budeme korunovat Krále králů,když skončí naše zemská pouť.

Vzácné jméno, ó, jak milé,naděje země a radost nebes.Vzácné jméno, ó, jak milé,naděje země a radost nebes.

³²² Zpívejme teď tiše, se skloněnými hlavami.

Vezmi jméno Ježíš s seboujako štít před každou léčkou.Když pokušení číhá kolem tebe,jen zašeptej to svaté jméno v modlitbě.

Vzácné jméno, ó, jak milé,naděje země a radost nebes.Vzácné jméno, ó, jak milé,naděje země a radost nebes.

